

NAVASART

ORGANO DE LA U. G. ARMENIA DE CULTURA FISICA

ՊԼՇՏՈՆԱԹԵՐԹ Հ. Մ. Ը. Մ.-ի

ՅՈՒՆՈՒԱՐ 1958

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Ճորճ Մարտիրոսյան եւ Արաք աշխարհ	1
Հայաստան	2
1900ի Հոտմի Ողմիպիականի նախօրեակին	ՍԹԵՆԼ ԿԱՏՏԻՐ 5
Մտածումներ	7
Ատենագրութիւն Հ.Մ.Ը.Մ՝ ի Յունաստանի 30րդ Պատգմ. ժողով	8
Հ. Մ. Ը. Մ.ի սկառուներու ճրդ Բանակումը	12
	ՇԱԻԱՐՇ ՔԷՆՅԹ. ՄԵՀՐԱՊԵԱՆ
Հայ Գայլիկը	ԿԱՐՊԻՍ ՏԷՐ ՄԵՍՐՈՊԵԱՆ 10
Սկառուութիւնը	Մ. ՅԱՆԸԳԵԱՆ 21
Es nuestra hora	EDITORIAL 25
Estudios sobre Armenia	RAFFI MIRAKIAN 26
De mis memorias	GARO SHAHINIAN 27
De nuestra juventud	29
El entrenamiento en el deportista	30
Orientaciones a los padres	RAFFI MIRAKIAN 31
Vivir para comer, no; comer bien. sí	33
En el Amateurismo	A. SELZA LOZANO 35
El sacrificio de la fama	37
William Saroyan	A. C. A. 38

ՑԱԻԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

Վերջերս, մեր վեթեւան եղբայր Արտաշէս Մարգիսեան, դժբախտ արկածի մը հետեւանճով, կորսնցուց իր սիրելի հօրեղբայր՝ Յովի. Սիմանեան: Այս տխուր առթիւ խորապէս կը վշտակցինք իրեն եւ իր բոլոր պարագաներուն:

Նմանապէս, մեր խորին ցաւակցութիւնը կը յայտնենք մեր հաւատարիմ բարեկամ Թրիստմանին, իր բանկազին տիկնոջ վաղաժամ մահուան առթիւ:

Հ.Մ.Ը.Մ.ի ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆ

ՃՈՐՃ ՄԱՐՏԻԿԵԱՆ ԵՒ ԱՐԼԻ ԱՇԽԱՐՀ

— 0 —

Այս շաբաթ, Սան Ֆրանսիսկոյի եպիսկոպոսական ընդհ. Հիւպատոսը՝ Ակատէլ Մոնէմ էլ Քոտարի, մտնելով Օմար Քայիամ ճաշարանը, մտեցաւ մարդու մը, որ կը սպասարկէր, սեղմեց անոր ձեռքը, շնորհաւորեց դոյն եւ կուրծքէն կախեց նախագահ կամալ Ակատէլ Նասրի կողմէ պարգեւատրուած Արժանեաց շքանշանը, առ թ դաճատութիւն այն ծառայութիւններուն, զորս պարգեւատուեալ մատուցած էր Եպիսկոպոսի եւ եպիսկոպոսիներուն:

Յիսուս միլիոն զրօտաշրջիկներ, որոնք ամէն տարի Սան Ֆրանսիսկո կ'այցելին, կը ճանչնան այս մարդը: Ոմանք պատեհութիւն ունեցած են դինք տեսնելու, ոմանք լսած են իր մասին կամ մտած են իր Օմար Քայիամ հաստատութիւնը, ուրիշներ կարդացած են մէկ կամ միւսը այն հինգ գիրքերէն, որոնք զրուած են իր մասին եւ կը վաճառուին բոլոր գրատուններուն մէջ:

Ան երեւելիներէն մէկն է Պապականի ճշարտ քաղաքին՝ Սան Ֆրանսիսկոյի, որ 20 բոլորներու վրայ ճշարտ ոսկի փայլակներու, փաստի եւ զեղեցկութեան մէջ:

Այդ մարդը Ճորճ Մարտիկեանն է:

Յետադարձ ակնարկով կը տեսնենք, որ երբ հայերը նոխարը դարձած թուրքերու ստորադասութեան դպցումին, եւ որուն հետեւանքով թուրքիոյ հայ բնակչութիւնը ենթարկուեցաւ շարժարանքի, կեղեքումի եւ կոտորածի, դեռատի հայր՝ Ճորճ Մարտիկեան՝ ականատես եղաւ իր ծնողի անվտուտ խոյխողումին, փախաւ այդ դժոխքէն եւ ապաստան գտաւ Եպիսկոպոսի մէջ, Նիզոսի բարեբաստիկ եւ Հիւրընկալ փերուն վրայ: Այստեղ ոչ միայն շնորհաւորուեցաւ եւ չհալածուեցաւ, այլև վայելեց Եպիսկոպոսի սէրը, բարիքն ու հոգածութիւնը եւ անոր ժողովուրդին ժպտուն Հիւրընկալութիւնը՝ հանդէպ տարազիր հայութեան: Այսպիսով Եպիսկոպոսի սէրը ողորկեց Ճորճ Մարտիկեանի սիրտը:

Ճորճ Մարտիկեան փառատենչիկ երիտասարդ էր: Առաջին անգիր իսկ կը ձգտէր հասնել իր երազին՝ մեկը ըլլալ: Ան ծառայութիւն ըրաւ այն շրջան

նուրի մէջ, որ դինք տարաւ աղմկայոյց քաղաքը՝ Նիւ Եորք, ուր տքնեցաւ իր ապրուստին համար: Բայց Ամերիկա դասած չէր ապրելու համար: Իր բարձր նպատակը զինք մղեց երթալ Սան Ֆրանսիսքո՝ գեղեցիկութեան, ոսկի լոյսի եւ յոյսի ոտանը: Իր նոր կեանքը սկսաւ մէկ տոյար վարձքով, — ճաշարանի մը մէջ պնակ լուալ: Ծնորհիւ իր պարկեշտութեան եւ ժրջանութեան, իր շարթականը բարձրացաւ նախ 12, ապա՝ 125 տոյարի: Տասնհինգ տարի ետք կրցաւ դնել այդ ճաշարանը, որու տեղ հիմնեց ամբողջ Ամերիկայի ամենանշանաւոր ճաշարանը՝ Օմար Պայեամը: Ան միակն է, որ կը պատրաստէ հուշակաւոր շամփուրի խորոված եւ արեւելեան կերակուրներու բոյոր տեսակները:

Ճորձ Մարտիկեան աստիճանաբար դարձաւ միլիոնատէր: Այժմ ան աչքն է հեռատեսիլի կայանի մը, երկու մեծ ազարակներու, քարիւղ պարունակող հորերու: Նաեւ տնօրէնն է անասնաբուժական ձեռնարկի մը. հսկիչն է ամերիկեան բանակի պարենաւորման եւ մտերիմ բարեկամը՝ նախազահ Այզըն-հաուըրի:

Աւերի՛ն. ան պերճախօս հուետոր մըն է:

Զկայ եզիպտացի մը, որ այցելած ըլլայ Սան Ֆրանսիսքո եւ չյիշէ ձորձ Մարտիկեանն ու իր լիարուռն պատուասիրութիւնը:

Ճորձ Մարտիկեան հպարտ է, որ Եզիպտոսի ժօռէն է, ներկայացուցիչը: Երբ իմանայ, որ եզիպտացի ես, անմիջապէս իր հիւրը կը դառնաս: Վերջերս իր անձնական ազտարակին մէջ հիւրասիրեց հինգ հարիւր արար ուսանողներ, որոնք հուաքուած էին Ս. Ֆրանսիսքո՝ արար ուսանողներու տարեկան համագումարին համար:

Դեռ կը յիշեմ այն օրը, երբ լսեց թէ ես Նիւ Եորք հասած եմ, տատերկու ժամ թոչելով Նիւ Եորք եկաւ զիս Սան Ֆրանսիսքո հրաւիրելու, որպէսզի Եզիպտոսի մասին դասախօսեմ ամբողջ Ամերիկայի մեծագոյն սրահին՝ «Քառնեկի Հոլ»ի մէջ: Պոստումս կատարելով, երբ հոն հասայ, ամբողջովին իմ տրամադրութեանս տակ դրաւ իր անձնական քարտուղարը, տեսարար ինծի ընկերանալու եւ դիւրագնելու համար առաքելութիւնս: Բացի այդ՝ բարձրաթիւ ընդունելութիւններ սարքեց, իսկ մեկնումիս օրը, ինծի ուղեկցեցաւ օդակայան եւ իր բարեմայթութիւններուն հետ՝ ինծի տուաւ նուէրներ:

Ինչ որ ըրաւ ինծի, միշտ ըրած է բոլոր եզիպտացիներուն:

Հետեւաբար, նախազահ Ապտէլ Նասըրի դնահատանքը Մարտիկեանի հանդէպ, իրականութեան մէջ, զնահատանք է բոլոր այն հայերուն հանդէպ, որոնք ճանչցած են Եզիպտոսը եւ անոր կապուած են նուիրումով:

“Աիրամ”

ԿԱՄԱԼ ԷԼ ՄԱԼՍԻ

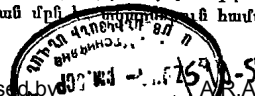
1958 Յունուար 23

Մ Տ Ա Ծ Ո Ւ Մ Ն Ե Ր

Սիրե՛լ, դարմանն է ամենայնի: ՏԷ. Ռ.

Փորձառաբար գիտեմ, որ ազնիւ հայարտութիւնը գորաւորմբուն եւ կարողներուն համար խթան մըն է, որպէսզի ան համար ալ կործանման պատճառ:

Գ Ա Յ Ա Ս Տ Ա Ն

Դեկտ. 8ին, կերակրի օր, Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսը առաջին անգամ ըլլալով պատարագած եւ քարոզած է Երեւանի Ս. Սարգիս եկեղեցին հոծ բազմութեան մը ներկայութեամբ:

* * *

Ձանգեղուրի Արծուանիկ մարդաշատ գիւղը 1940 թուականէն ի վեր երկրորդական վարժարան ունի, մինչեւ այսօր 1255 շրջանաւարտ տուած է: Ասիկա այն գիւղն է, ուր 81 տարի առաջ անմահն Բաֆֆի այցելած եւ շատ գէշ տպաւորուած էր, քանզի հոն գրաճանաչ մարդու հանդիպած չէր:

Արծուանիկի թղթակիցը կը գրէ, որ եթէ սերելի Բաֆֆին կենդանանար եւ մեր գիւղը նսրէն այցելէր. մենք ճակատաբաց իրեն կը ցուցնէինք մեր գրագէտները, գրադարանները եւ անոնց մէջ պահուած նաեւ իր գրած գիրքերը:

* * *

Նորաչէն գիւղին մէջ վերջերս հաստատուած է 72 բարձրախօս: Մօտերս 150 բարձրախօս եւս պիտի տեղաւորուի Սարչափեա գիւղին մէջ: Վերջին մէկուկէս տարուան ընթացքին, շրջանին մէջ հաստատուած ուստիօ կէտերուն քանակը չորս հարիւրէն աւելի է:

* * *

Միասնիկեանի անուան քիմիական հիմնարկութիւնը ստացած է փայտ-էայ տուններ. երկարատեւ վարկով պիտի ծախէ բանուորներուն եւ ծառայողներուն: Այդ տունները զնոդներուն տրամադրուած է ձրի հող:

* * *

Դիլիջանի Ղ. Աղայեան անուան Հանրային գրադարանը ունէ 45.000 գիրք, ամէն օր 250-300 ընթերցողներ կ'այցելեն: Գրադարանը կը ստանայ քառասուն տեսակ թերթ:

* * *

Իր ծննդեան վաթսուամեակին առթիւ, Սովիէթ Միութեան Մարաջախ Եղիշաննէս Բազրամեան արժանացած է Լենինեան շքանշանի:

* * *

ԵՂԻՇԷ ԶԱՐԵՆՑԻ ԵՐԿԵՐՈՒՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆԸ

Հայաստանի Գրողներու Միութեան պաշտօնաթերթը կը հաղորդէ, թէ տեստիկոն գրողարանին մէջ պահուած են Չարենցի ստեղծագործութիւնները, որոնք լոյս տեսած են պարբերականներու մէջ եւ առանձին գիրքերով: «Անձնօճիկի ֆոնտին» մէջ կ'ըստուի 1912ին Թիֆլիսի մէջ «Պատանի» տարեգիրքը, ուր Եղիշէ Սողոմոնեան ստորագրութեամբ տպուած է բանաստեղծին «Տխրադալար աղջկան» անվերապիւր փոքրիկ քերթուածը: Այնտեղ կը գտնուին նաեւ 1915ին Թիֆլիսի մէջ հրատարակուած «Կապուտաչեայ Հայրենիք» բանաստեղծութիւնը, 1917ին Մոսկուայի մէջ հրատարակուած «Միածան» քերթուածներու գրքույկը եւ «Սոմա» բանաստեղծութիւնը, որ գրուած է 1918ին:

1922ին Մոսկուայի մէջ հրատարակուած են բանաստեղծութիւններու երկու հատորները՝ որոնք անպատանի դարձած են: Այս բոլորէն զատ, իր նամքով կը պահուին նաեւ ասրբեր ժամանակներու եւ երկիրներու մէջ հրատարակուած Չարենցի գործերը:

Հ. Գ. Ե.

ՎԵՑԵՐՈՐԴ ԶՆԳԱՄԵԱԿԻՆ Համար (1956-1960) գծուած ծրագրին համաձայն Հայաստանի Համախառն արտադրութիւնը պիտի աւելնայ 1.7 անգամ, երկտրական ուժ՝ 1.3, հանքային պարարտանիւթ՝ 1.6, կրաղիւս՝ երկու, խաղողի գինի՝ 1.4, կոշիկի կաշի՝ մէկուկէս անգամ: Այս հնգամեակին պիտի վերջանայ նաեւ Սեւան Հրազդանի ջրանլիկարակայաններու շինութիւնը եւ պիտի ձեռնարկուի Տաթևի ջրանլիկարակայանի կառուցման: Երամոնապէս, պիտի շինուին մետաքսի, պահածոններու եւ այլ գործարաններ: Գիւղատնտեսութեան մարդին մէջ, 1960ին, 1955ի համեմատութեամբ հաստատիկի արտադրութիւնը պիտի աւելնայ մէկուկէս անգամ, միւր՝ 2.1, կաթը՝ 2.2, բուրդը՝ 1.8: Զարկ պիտի տրուի այգեգործութեան, խաղողի մշակութեան եւ բամպակագործութեան: 39 հազար հեկտար տարածութեան վրայ պիտի կառուցուի ոռոգմանց ցանց:

* * *

ՍՏԵՓԱՆԱՒԱՆԻ մէջ հիմնուած է փորձակայան մը, որ պիտի զբաղի սերմնարուծութեան եւ մշակութեան զանազան հարցերով: Կայանին շէնքին շինութիւնը մօտ ատենէն պիտի վերջանայ՝ 45 հեկտար հողամասի վրայ:

* * *

ՄԱՅՐԱՔԱՂԱՔԻ ԹԵՐԵԱ արդիւնաբերութեան սրահին մէջ բացուած է ուսանողներու արտադրութեանց ցուցահանդէս մը:

* * *

ԵՐԵՒԱՆԻ մէջ մարզական «Սպարտակ» ընկերութիւնը կազմակերպած էր շարք մը մրցումներ, որոնց կը մասնակցէին Երեւանի, Լենինականի, Կիրովականի, Ստեփանաւանի, Ալաշիրզիի եւ Դիլիջանի 150 ներկայացուցիչները: Մարզական այս հանդիպումը մեծ հետաքրքրութիւն ստեղծած է Հայաստանի մայրաքաղաքին մէջ:

* * *

ԵՐԵՒԱՆԻ ՄԱՐԶԱԿԱՇՏՆ

Երեւանի պետական մարզադաշտը կամ սղատիոնը, հայկական ճարտարապետութեան կոթողներէն է:

Ան կը գտնուի Երեւանի հարաւարեւելեան կողմը: Նորքի ծառայատ եւ զեղատեսիլ լանջերուն ստորատը, լաւապէս պաշտպանուած ջամիներէն:

Մարզադաշտի թրիպլեններուն վրայ կրնան նստիլ 28.000 հանդիսատեսներ եւ լաւագոյնս դիտել բոլոր մրցումները:

Միջազգային չափեր ունեցող կանաչապատ խաղադաշտը շրջապատուած է չորս հարիւր մեղր երկարութեամբ վազքուղիով, որ եղբրուած է հանդիսականները մարզակիտն բաժանմունքէն բաժնող ցանկապատով:

Պաշտպանի հարաւային եւ հիւսիսային ծայրերը, կիսաշրջանաձեւ հատուածներու մէջ: շտեղծուած են վոլիպոլի եւ պահէթպոլի սարքաւորումները. ինչպէս նաեւ բարձրութիւն, երկայնութիւն ցատկելու, գունատ, սկաւառակ եւ նիզակ արձակելու եւ ձողով բարձրութիւն ցատկելու յարմար վայրերը:

Արեւմտեան մասին մէջ կառուցուած են յատուկ օթեակներ հիւրերու, թղթակիցներու եւ բարձրաստիճան անձնաւորութեանց համար: Ունի ուստիհանգոյց՝ ուստիոհաղորդումներու համար:

Սղատիոնի բոլոր ճակատները զարդարուած են հայկական ճարտարապետութեան մոթիֆներով:

1960-Ի ՀՈՒՄԻ ՈՂԻՄՊԻԱԿԱՆԻ ՆԱԽՕՐԵԱԿԻՆ

Գրեց՝ ՍԹԵՆԼԻ ԿԱՏՅՐԻ

Երբ դուք կենաք Հոռոմի Քոլոսիումին աւերակներուն միջեւ, կէս գիշերին, ինչպէս կ'ըսէ Հին առասպելը՝ վառահարար պիտի լսէք դժոխային ճիշերը առաջին ջրիստոնեայ նահատակներուն եւ շաշխնը՝ իրենց շղթաներուն:

Սակայն տակէ քառասուն ամիսներ վերջ՝ անշուշտ եթէ բախտաւորութիւնը ունենաք տոմսակ մը դռնելու՝ կէս գիշերին, դուք պիտի լսէք խոնջիւնը եւ Հեծծիւնը 20րդ դարու ողիմպիական ըմբիշներուն:

Փոխանակ Հոռոմէական թուքածածկ կայսրերուն՝ բազմած կրկէսի իրենց մարմարեայ դահերուն վրայ՝ հոն պիտի ըլլան պայտազոց Հանդիսատեսներ, ճերմակ վզնոցներով եւ քլանցքներով, դոհարազարդուած եւ մուշտակեայ դիւարկներով:

Քոլոսիումի ծրագրերը՝ 1960ի ողիմպիական ըմբշամարտի մրցաշարքին՝ մէկէ է այն բազմաթիւ անակնկալներէն զորո Ռոսսիոյ Միջազգային Ողիմպիականի Յանձնախումբը (ՔՈՆԻ) կը պատրաստէ 6300 մարզիկներու եւ 150 հազար հանդիսատեսներու համար:

Յանձնախումբի անդամները նախապէս ծրագրած էին բոնցքամարտի եւ ըմբշամարտի բոլոր մրցումները կատարել փչրուած ու մոխրադոյն սիւներով Քոլոսիումին մէջ: Իայց հետագային չեղեալ համարեցին այդ ծրագրերը երբ հնազգէտներ դիտել տուին թէ մեծ վնասներ կրնային պատահիլ Քոլոսիումի այդ հնադարեան արձաններուն: Ճարտարապետներ՝ արտօնութիւն տուին մէկ գիշերուան եւ սահմանափակ թիւով հանդիսատեսներու համար միայն:

Սակայն, ուրիշ Հոռոմէական գեղատեսիլ վայրեր ալ կրնան ծառայել որպէս գետին Հոռոմի Ողիմպիական խաղերուն, որոնք տեղի պիտի ունենան 25 Օդոստոսէն մինչեւ 11 Սեպտեմբեր:

Ըմբշամարտի կոշիկները կանխորօք պիտի ցուցադրուին Հին Պաղիլիքատի Մասնեցոյի մէջ, Քոլոսիումի անկիւնին վրայ: Դաշտային խաղերը եւ վազքի մրցումները տեղի պիտի ունենան Երկու հազար տարուան հնութիւն ունեցող Սիրքօ Մասիմոյի մէջ, ուր ժամանակին կառարշաւներ կը պանծաքընէին Հոռոմէական տօնախմբութիւնները:

Նշանաւոր մարաթոնը պիտի կատարուի ջահերու լոյսին տակ, Աթիան ճամբուն սալահատակուած գետինի վրայ, ուր արձադանդ դառած էին Աննիպալի զինուորներուն դրոսացոյ տրոփիւնները, ասկէ 2000 տարիներ առաջ:

Օթթօ Մէյլը (նախագահ՝ Միջազգային Ողիմպիականի Յանձնախումբին) տակաւին խօսակցութիւններու երկար շարք մը նոր ունեցաւ ՔՈՆԻի անդամներուն հետ. անոնք կը ջանան որպէսզի 1960ի Ողիմպիականը ըլլայ մեծազոյնը եւ լաւագոյնը բոլոր նախորդ Ողիմպիականներուն:

— Իտալացիները հիանալի յառաջադրումներ կ'արձանադրեն ներկայիս, — կ'ըսէ նախագահը, — այս Ողիմպիականը պիտի չձախողի, այլ պիտի ըլլայ աս մենէն հրապուրիչը այս դարուն տեղի ունեցած բոլոր Ողիմպիականներուն:

Մէյլը, բնութեամբ մեղմ, կը խանդավառուի եւ ինքզինքէն կ'էլլէ երբ կը խօսի այս ծրագրիներուն մասին, որոնք կը ձգտին Հին փառքերը վերադարձընել Հոռոմի:

— Երեւակայեցէք անգամ մը, — կ'ըսէ ան, — երեւակայեցէք թէ Ողիմպիա-

կանի ջահը ծնունդ պիտի առնէ Սուրբ Ճամբուն գագաթէն, պիտի յառաջանայ մինչեւ դարերու հնութիւն ունեցող Քապիտոլը եւ անկէ ալ դէպի Քոլոսիում:

— Ասիկա ճիշդ կը նմանի պատմութեան գիրքերը կեանքի կոչելուն:

ՔՈՆԻԻ անդամները կը շնչան թէ խաղերը պէտք չէ որ ըլլան պարզ մըր-
ցակցութիւն մը հին Հռոմի փառքերուն հետ:

Մատակարարելու համար հանդիսատեսները, մեծ թափով յառաջ կ'եր-
թայ վիթխարի, ճերմակ եւ արդիական սթատուսին կմախքը:

Մուսուլիհիի, գարդարուն եւ մարմարակերտ ցուցահանդէսի վայրը՝ Հռո-
մի շրջակայքը՝ պիտի օգտագործուին ներքին խաղերուն համար, ինչպէս
պատգէթպոլի, սուսերամարտի եւ այլ խաղերու համար:

Վատիկանի քնացող դանդաղաւորներուն ետեւը, Մոնթ Մարիոյի վրայ,
արդիական գիւղ մը՝ դանազան զրօսավայրերով, որպէս բնակարան պիտի ծա-
ռայէ 6300 մարդիկներու:

Հռոմէն դուրս ալ նախապատրաստական աշխատանքները մեծ թափով
առաջ կ'ընթանան:

Ալպանօ լինի հանդարտ ջուրերուն վրայ ծրագրուած է մասնաւոր պատ-
ուանդաններ շինել, պատասպարելու համար թիակարներուն մակոյկները:

Նափոլիի ծոցին մէջ, Սանթալուչիայի պանդոկապետները արդէն կար-
գադութիւններ ըրած են առագաստանաւային մրցումներուն համար:

— Այս տեսակ սկզբնաւորութեամբ մը կարելի չէ որ մենք ձախողինք,
կ'ըսէ Մէլլըր:

Իտալացի հաստատակամ կայմակերպիչները, 1960ին Հռոմի մէջ կա-
յանալիք Ոլիմպիականին Փիլանասաւորումը ծրագրելու առնել, կը կարծեն
թէ գտած են միջոց մը որով պիտի կարենան ապահովել վճարող հանդիսա-
տեսներու սովորականէն մեծ թիւ մը:

Նելսինքի եւ Մելլուոսիի ողիմպիականներու կազմակերպիչները յաջո-
ղած էին շահ ապահովել վազքի, դաշտային խաղերու եւ մարաթոնի հանդի-
սատեսներէն, բայց ի վերջոյ նիւթակահ կորուստ ունեցան թանգարաններու
այցելութիւններէն եւ զբօսարջիկային շարժումներէն:

Այդ դժուարութիւնները յաղթահարելու համար, Իտալացիները արտօ-
նութիւն ստացած են փոփոխութեան ենթարկելու խաղերուն աւանդական
կարգը, նպատակ ունենալով հետաքրքրական շարժումները հաւասարապէս
տարածել երկու շաբաթուան վրայ:

— Փոխանակ հետզհետէ թուլնալու վերջաւորութեան մօտ, կը ծրագրենք
շարժումները հասցնել թատերական շահեկանութեան ծայրակէտի մը, — կը
յայտարարեն ՔՈՆԻԻ անդամները:

Օթթօ Մէլլըր կարգ մը խորհրդածութիւններ ունենալէ ետք ՔՈՆԻԻ ան-
դամներուն հետ, եկաւ հետեւեալ համաձայնութեան:

— Նոր կարգադրութիւններու շնորհիւ, պակտորիի եւ դրամատուսին
մէջ դրուած գրամին միջեւ կարելու տարբերութիւն մը պիտի ըլլայ ողիմ-
պիականին վերջաւորութեան, — ըսաւ Նախագահը:

— Հռոմի Ոլիմպիականը պիտի սկսի տպաւորիչ բացումով մը, յետոյ,
առաջին շաբաթուան ընթացքին տեղի պիտի ունենան լողալու եւ նուազ հան-
դիսավայել մրցումները:

— Հետզհետէ հետաքրքրութիւնը իր գագաթնակէտին պիտի հասնի երբ
երկրորդ շաբաթուան ընթացքին սկսին վազքերն ու դաշտային խաղերը մինչ
նախորդ անգամնաբուն արդէն Հետաքրքրութիւնը հետզհետէ կը սկսէր մարել:

Մ Տ Ա Ծ ՈՒ Մ Ն Ե Ր

Արուեստը տիեզերային լեզու մըն է, որ ամէն մէկը կը խօսի իր յատուկ շնչուով:

ՏՈՒԺԱՐՏԻՆ ՊՈՄԷՑ

Մարմարի եւ մետաղի վրայ կը խորագրեմք մարդոց իրաւունքը, պէտք է նաեւ խորագրելու ոսկիի վրայ անոց պարտականութիւնները:

ՎՈՒԹԵՆՈ

Ոչինչ կը գգամ այնքան գորաւոր որքան պարզ մարդուն իշխանութիւնը: Համարողկային եանքիմ ամենէն ճշմարիտ գեղեցկութիւնը կը պարտեմք հասարակ մարդուն:

ՈՒՏ . ՈՒԻԼՍՏՆ

Շատ ստորիմ եղանակ մըն է՝ գիտութիւնն ուսանելու՝ բնութեան երեւոյթներուն մէջ տեսանելի բաները միայն փնտռելով:

ՀՆՆՐԻԿՈՍ ԼԱՍԵՐ

Փոխանակ շատ բաներ գիտնալու վեր ի վարոյ՝ լաւագոյն է քիչ բան գիտնալ խորիմաց եւ հաստատուն կերպով:

ՌՈՒԿԱՍ ՏԸ ՎՈՎՆԱՐԿ

Փիլիսոփայ լինել՝ հաւատալ է բանականութեան ոյժին:

ԺԻԻԼ ՍԻՄՈՆ

հաղաղութեան ոգին պէտք չէ որ ըլլայ վատութեան ոգի մը:

Լ . ԺԻԻԼԻԷՆ

Իր էութեան մէջ մարդս վայրի անասուն մըն է, գագան մը: Մեմք կը նանչնամք գայն միայն գտնուած վիճակի մէջ, ընտանի դարձած, ինչ որ կը կոչուի քաղաքակրթութիւն: Այս պատճառով է որ մեմք սուկումով կ'ընկերկեմք անոր բնութեան դիպումական պոռքկումներուն հանդէպ: Թող օրինական կարգով ճիգերն ու շղթաները իյնան, ինչ ձեւով որ ըլլայ, թող անիշխանութիւնը պայթի, այն ատեն է որ կը տեսնուի թէ մարդ ըսածը ինչ է:

ՇՈՊԷՆՀՈՒԷՐ

Սյալ կրօնքն իսկ անելի ճշմարտութիւն կը պարունակէ քան գիտուն անկրօնութիւնը:

ՄՈՐԻՍ Տ . ԻԻԼՍՏ

Հաւաքեց՝ ՄԵՆԱՍԷՐ

Որոշուած է մարտիսը կատարել իբրեւ Թատերական ծայրագոյն տպուորութիւնը դործող դէպք՝ Ոլիմպիականի ամենավերջի օրը, Հահերու ըրոսին տակ, Հոտմի շուրջ:

— Վատահ եմ թէ այս ձեւով, մեծ Թիւով հանդիսատեսներ պիտի ապահովենք:

Բազմաթիւ առաջարկներ եկան Թելադրելու համար թէ պէտք է նախորդ Ոլիմպիականներու խաղերուն վրայ աւելցնել նաեւ նոր խաղեր, ինչպէս փինկ-փոնկի, ռակպին, պէյզպոլը եւայլն, սակայն այս ընթացքով ծախքերը որոշուած սահմանը պիտի անցնին:

Սոքըրը եւ հեծելարշաւը կարելի է կատարել Ոլիմպիականի վերջաւորութեան սակայն միւս խաղերուն համար եղած առաջարկներուն դուրսացում տալ քիչ մը դժուար է:

Ներկայիս ռակպին ամենէն շատ վիճարանութիւն յարուցանող խաղն է. պէտք է մաս կազմէ Ոլիմպիականին թէ ոչ:

(Ջարթօմք Սփոր)

Թարգ. ՅՈՒԱԿ ԱՊՏԱԼԵԱՆ

Ա Տ Ե Ն Ա Գ Ր Ո Ւ Թ Ի Ի Ն

Հ.Մ.Ը.Մ.Ի ԳՈՒՆԱՍՏԱՆԻ 30ԻԿ ՊԱՏԳԱՄԱՌՈՐԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎԻ

ԳՈՒԳՐԻՆԻԱ.— Այս Մասնաճիւղը ունի 70 Գայլիկ եւ Սկառու 46 գործօծ տնդամներ, ընդհանուր թիւ 116. կանոնաւոր կերպով դումարած են Վարչական եւ Ընդհանուր Ժողովներ: Կազմակերպած են երկու ընտանեկան Հըրապարակային Հաւաքոյթներ եւ դասախօսութիւններ. ելած են Աւետիսի շրջապայութեան:

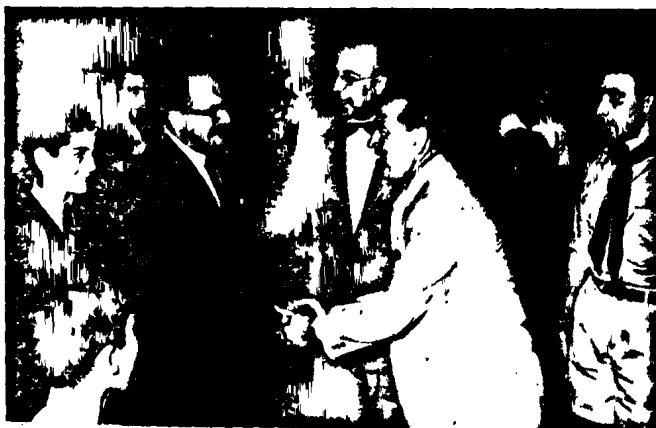
Ունի Փութպոլի, պասքէթի եւ վոլէյի խումբեր:

Վերոյիշեալ տուեալներու վրայ, Ժողովս՝ Գոգրինոյ Մասնաճիւղի գործունէութիւնը կը գտնէ ԳՆԱՀԱՏՆԼԻ:

ԿՐԵՏԷ.— Պատգ. Ժողովը գոհունակութեամբ լսեց նորակազմ Կրետէ-Էրաքիտի Մասնաճիւղի տնդեկազմը:

Այս ուրախ առիթով, Ժողովս պարտականութիւն կուտայ նորընտիր Շրջ. Վարչութեան, մօտէն հետաքրքրուելու սոյն Մասնաճիւղով, որուն արդէն նուիրուած է պասքէթի գնդակ մը: Աշխատանք պիտի տարուի Իրաքիտի պասքէթի խումբը հրաւիրել Սթէնք, 1958ի Ս. Մնդեան, երկօրեայ մրցաշարքի մը համար:

ՍԵՆՏՐԱՆԻԿ.— Սենտրալի Մասնաճիւղը կանոնաւոր կերպով դումարած է Վարչական եւ Ընդհանուր Ժողովներ, իր յարաբերական կապը եղած է լաւ. կազմակերպած է Կադանդի Հաւաքոյթ. ինչպէս նաեւ՝ Նոր Տարուան առթիւ.

ԳՈՒՆԱՍՏԱՆԻ Հ.Մ.Ը.Մ. Ը ԿԸՆԴՈՒՆԻ ՌԻԿԵԼՄ ՍԱՐՈՅԵԱՆԸ
Զսոյէն աջ՝ Ուիլիքմ Սայոյեան (Մուք գոյն հագուստով), մէջտեղի՝ եղբ. Եղբ. Պատրիկ Սարգիսեան տտեմապետ Հ.Մ.Ը.Մ.Ի Յուհաստումի Շրջանի, Աւագ սկառու խմբապետ եղբ. Լեւոն Գայեան եւ Գոգրինոյ սկառու խմբապետ եղբ. Պերմ Գրիգորեան: Սարայեանի գաւազը Արամ:

քարթերով ելած է շնորհաւորելու Սելանիկի մեր ազգայինները: Ունի ճոխ գրադարան մը եւ իր գրքերէն Հարիւր օրինակ ղրկած է Աթէնքի եւ Կեսարիանի Մասնաճիւղերուն:

Մարզական գետնի վրայ, որ պատէթն է, բուրբած է շատ փայլուն տարի մը, թէ Սելանիկի յանձնական խումբերու մրցաշարքերուն եւ թէ՛ Խալքիտայի մրցաշարքին, ցոյց տուած է մարզական կարգապահ ոգի, բարձր պատկերով Հայ անունը՝ յայտ օտարներու: Արժանացած է Յոյն Կրթական Նախարարութեան գնահատանքին եւ ստացած է մետալ՝ իբր Տիպար խումբ:

Ամսական գանձումները եղած են շատ լաւ:

Կազմակերպած են նաեւ դասախօսութիւններ եւ պարահանդէսներ:

Վերոյիշեալ տուեալներու վրայ, Պատգ. Ժողովը, Սելանիկի Մասնաճիւղի գործունէութիւնը կը գտնէ ՅՈՅԺ ԳՆԱՀԱՏԵԼԻ: Եւ՝ պարտականութիւն կուտայ Պատգ. Ժողովի Դիւանին՝ գնահատական Գիր ուղղել Սելանիկի Մասնաճիւղին, պատգէթի մրցաշարքին տարած իր փայլուն յաջեանակներուն եւ ցոյց տուած մարզական բարձր ոգիին համար: Կը թելադրէ՝ որ Սելանիկ՝ իր անդամներէն Պատգամաւոր ուղարկէ յաջորդ Պատգ. Ժողովին եւ եթէ կարելի ըլլայ փոփոխել նաեւ՝ Փութպոլի եւ դասական աթլէթիզմի շարժում:

ԲՆՈՒԹԵՆԱՍԻՐՆԵՐ — Այս Մասնաճիւղը ունի 65 անդամներ. գումարած է Վարչական եւ Ընդհանուր Ժողովներ. կազմակերպած է ջրան արշաւներ եւ մէկ հաւաքոյթ: Յարաբերական կապը եղած է լաւ:

Ժողովս իրազեկ գտնածով Բնութենասէրներու Մասնաճիւղի գործունէութեան՝ գոյն կը դռնէ ԳՈՀԱՏՈՒՑԻՉ:

Կը թելադրէ աւելի շատ արշաւներ կազմակերպել: Օգտագործել բացառիկ տօնական օրերը. արշաւներու ընթացքին պարբերաբար գործադրել յայտագիրներ: Ամսական գանձումները պէտք է ըլլան կանոնաւոր: Թերթիկը պէտք է հրատարակուի ի դին ամէն գոհողութեանց:

Այս առթիւ կը թելադրուի բոլոր Մասնաճիւղերուն, իրենց ազամներով, իրենց մասնակցութիւնը բերեն ու քաջալիրեն Բնութենասէրներու Մասնաճիւղին արշաւները:

ՍԿԱՌՈՒՑ ԽՆԱՄԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ

Աթէնքի եւ Բիրէյաի շրջանի Հ.Մ.Ը.Մ.ի Սկսուտական ուժն է 115 Գայլիկներ եւ Սկսուտներ: Գոքիւնիա՝ 70, Ֆիքս՝ 35, Կեսարիանի՝ 10. ընդհանուր թիւ 115:

Սկսուտ Խնամակալութիւնը մօտէն հետեւած, հսկած ու հոգացած է այս խումբերուն գործունէութեան, յաճախիկ այցելութիւններով: Յարաբերական կապը Երջ. Վարչութեան հետ եղած է սերտ ու սիրալիր:

Պատգ. Ժողովս, ընդհանուր դիժերու մէջ, Խնամակալութեան գործունէութիւնը կը գտնէ ԳՆԱՀԱՏԵԼԻ:

ԳՈՔԻՆԻԱ — Այս շրջանը ամենափայլուն սկսուտական խումբերը ունի, տարիներէ ի վեր եւ կը պահէ 24 Գայլիկ, 18 Մովսիսի եւ 28 Սկսուտ, ընդհանուր թիւ 70, որոնք շատ կանոնաւոր կերպով գումարեցին իրենց Ժողով — հաւաքոյթները: Մասնակցութիւն բերած են Ազգային եւ Եկեղեցական հանդիսութեանց եւ առողանջներուն. կազմակերպած են արշաւներ եւ տասնօրեայ ամառային քէմքը՝ Լուցայի ծովափը, զուտ իրենց սեփական միջոցներով: Լաւագոյն խումբերն են Հ.Մ.Ը.Մ.ի Խնամակալութեան եւ Գոքիւնիոյ շրջանի Հէլլէն Խնամակալութիւնը միշտ գովեստով կը յայտարարէ այս խումբերու ի յայտ բերած օրինակելի կարգապահութիւնը:

Ժողով՝ Գոքիխոյ սկաուտական խումբերու գործունէութիւնը կը դանէ ՅՈՅԺ ԳՆԱՀԱՏՅԵԼԻ:

ՃԻՐՍ.— Ճիշտ ունի 85 հոգինոց սկաուտական խմբակ մը, դուժարած են սկաուտական Ժողով-Հաւաքոյթներ, իրենց մտանակցութիւնը բերած են Ե-կեղեցական ի: Ազգային տօնակատարութեանց, հանդիսութեանց եւ տղանցքներուն:

Ժողով՝ Ճիշտ չըջանի գործունէութիւնը կը դանէ ԳՈՀԱՅՈՒՅԻՉ:

Ընդհանուր Թելադրանք.— Ճիշտ չըջանի մէջ անպատճառ վերակազմել Գայլիկներու Վոհմակը, նոյնպէս աւելցնել Սկաուտներու եւ Գայլիկներու թիւը: Ճիշտ չըջանի Համար պատրաստել Խմբակներ եւ Ատիճանաւորներ. նոյնպէս՝ Կեսարիանիի Սկաուտական Խումբին Համար ալ:

Պատգամաւորական Ժողով՝ կ'առաջարկէ Հ.Մ.Ը.Մ.ի Երջ. Վարչութեան՝ Սկաուտ Խնամակալութեան, Կրթական Խորհուրդի եւ Միացեալ Վարժարաններու յարգելի տնօրէններու եւ սկաուտ խմբակներու՝ իրար օժանդակելու մարդին մէջ:

ԵՐՁԱՆԱՅԻՆ ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆ.—

Երջ. Վարչութիւնը կանոնաւոր կերպով դուժարած է իր շարաթական հերթական նիստերը. կատարած է աշխատանքի բաժանումը իր անդամներու միջեւ. ունեցած է ներդաշնակ գործունէութիւն՝ որը մեծապէս սատարած է ընդհանուր գործի յաջողութեան:

Յարարեալական Հարցը Սկաուտ Խնամակալութեան եւ իր Մասնաճիւղերուն հետ եղած է անմիջական. ուղարկած է 137 նամակներ եւ 10 չըջարեալականներ եւ յաճախակի այցելութիւններով մօտէն հետեւած է Մասնաճիւղերու գործունէութեան: Յարարեալական կապ պահած է արտասահմանի ջոյր Մասնաճիւղերու եւ անհատ Հ.Մ.Ը.Մ.ական եղբայրներու հետ, որոնցմէ ապահոված է նիւթական կարեւոր օժանդակութիւն:

Մերալիբ յարարեալական կապ պահած է Աղզային Իշխանութեանց, Բարեսիրական եւ այլ Միութեանց եւ Կազմակերպութեանց հետ: Նոյնպէս իր յարարեալական կապը սերալիբ եղած է Կրթական Նախարարութեան, էԲՕ-ի, էԲԱ-ի, ՍէՂԱՍ-ի եւ այլ Հելլէն Մարդական Միութեանց հետ:

Կազմակերպած է պաշտօնական թէյասեղան, Սուրիոյ Ձիտուորական Ազգային Խումբին Աթէնք ժամանման առթիւ: Հրապարակ հանած է 1957ի Հ.Մ.Ը.Մ.ի Օրացոյցը: Ձեռնարկած է տեղական հանձնակցութեան, անմիջական պէտքերը գոհացնելու համար: Մօտէն հետեւած է ու հողացած՝ Փութպօլի եւ պասքէթպօլի մայր խումբերուն մայր խմբերուն եւ մրցումներուն՝ դանոնք լաւագոյնս արդիւնաւորելու համար:

Կազմակերպած է Աթէնք-Սելանիկ Չատուան Պասքէթի մրցաշարքը եւ արշար:

Պատգամաւորական Ժողովս լսելով Երջանային Վարչութեան գործունէութիւնը եւ անոր շուրջ թեր ու դէմ յայտնուած կարծիքները, ընդհանուր դիժերու մէջ, Երջանային Վարչութեան գործունէութիւնը կը դանէ ԳՆԱՀԱՏՅԵԼԻ:

Երջանային Վարչութեան յարարեալական կապերը՝ Մասնաճիւղերուն հետ եւ փոխադարձաբար եղած են սերտ, եղբայրական եւ յարգալից:

ԶՆԱԽԱՏԵՍՈՒԱՅ ԼԱՐՑԵՐ ԵՒ ԱՌԱՋԱՐԿՆԵՐ

Կ'առաջարկուի՝ որ ջանք թափուի օտարախօս մեր պատանիները եւ երկսեռ երիտասարդները, առաջնորդել Աթէնքի Մասնաճիւղի Ակումբը, Հայերէնի դա "անդուլթեան համար:

Այս կօստական հարցին պէտք է օժանդակեն բոլոր Մասնաճիւղերը, իրենց Վարչական եւ գործօն անդամներով եւ անոնց ծնողներով:

2.— Պատգամաւորական ժողովը որոշեց, յետ այսու Պատգամաւորական ժողովներու ամէն շրջանի տեղեկագրի ընթերցումէն յետոյ, կարդացուի նաեւ՝ անցեալ շրջանի Պատգամաւորական ժողովի Ատենադրութիւնը, զննեալ համար թէ՛ ի՞նչ չափով գործադրուած են նախորդ Պատգամաւորական ժողովի որոշումները:

3.— Հաշուեկշիռներու միօրինակութեան համար, պարտականութիւն տրուեցաւ Երջանային Վարչութեան եւ Հաշուեքննիչ Յանձնախումբին որ պատրաստեն միօրինակ Հաշուեկշիռներու դրութիւն եւ ուղարկեն Մասնաճիւղերուն՝ առ ի գործադրութիւն:

4.— Հաշուեքննիչ Մարմնի անդամներ ընտրուեցան, Եղբայրներ՝ Կարպիս Գուլումճեան, Վրէժ Գալայճեան, Վարուժան Գնունի եւ Վարուժան Սարաֆեան:

5.— Իստական Մարմինը կազմուեցաւ Եղբայրներ Գ. Հովարտեանէ, Պետրոս Գայեանէ եւ Խ. Ոսաւուրեանէ՝ վերընտրուածներ:

ԵՐԱՆԱՑԻՆ ՎԱՐՉՈՒԹԵԱՆ ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆ

27րդ. Պատգամաւորական ժողովի որոշմամբ, Երջանային Վարչութիւնը կ'ընտրուին երկու տարուայ շրջանի մը համար՝ որը ամէն Պատգամաւորական ժողովին, պարտի իր հրատարակինը ներկայացնել: Առաջին տարուայ վերջը պարտաւոր է վստահութեան քուէ ստանալ, իսկ երկրորդ տարուայ վերջը կը կատարուի դադանի ընտրութիւն:

Գաղտնի քուէարկութեամբ եւ երկու երրորդի մեծամասնութեամբ Պատգամաւորական ժողովը (4ի դէմ 35 քուէով) վերընտրեց 1956-57 շրջանի Վարչութիւնը՝ 7 անդամներով:

Օրակարգի բոլոր հարցերը, տասը ժամուայ աշխատանքէ վերջ զննուած ըլլալով, Պատգմ. ժողովի նախագահ Եղբ. Ժիրայր Կիլիկեան հրաւիրեց ներկաները մէկ վայրկեան յորնկայս լուծեամբ, յարգել յիշատակը Ալզ. Կեդր. Վարչութեան հանպուցեալ Ատենապետ Գր. Բարազամեանի՝ որ անկեղծ բարեկամը եւ յատուցովը եկած է մեր սիրելի կազմակերպութեան:

Շարունակելով իր խօսքը, Եղբ. նախագահը շնորհակալութիւն յայտնեց Ալզ. Կեդր. Վարչութեան, Կաթողիկէ Հայոց Առաջնորդարանին, Հայ Կապոյտ Ունիոն, «Ազատ Օր»ին եւ այն բոլոր ազգային կազմակերպութեանց եւ Միութեանց՝ որոնք նիւթապէս եւ բարոյապէս կը ստատրեն Հ. Մ. Ը. Մ. ի բարգաւաճման:

Հ. Մ. Ը. Մ. ի քայլերով, Միութեան Յունաստանի 30րդ. Գերագոյն ժողովը փակուեցաւ մեծ խանդավառութեամբ եւ փայլուն ու բեղուն ապագայի խոստումներով:

ԿԻԻԱՆ Հ.Մ.Ը.Մ.Ի 30ՐԴ. ՊԱՏԳՄ. ԺՈՂՈՎԻ
Բարտուղար Նախագահ
ԿԱՐՕ ՄԻՆԱՍԵԱՆ ԺԻՐԱՅԵՐ ԿԻԻՉԷԼԵԱՆ

Գ. Մ. Ը. Մ. Ի ՄԱՍՈՒՏՆԵՐՈՒ ԾՐԴ ԲԱՆԱԿՈՒՄԸ

ԲԱՆԱԿՈՒՄԻ ՀԱՍՏԱՏՈՒՄԸ

Յունուար 9ի առաւօտուն, կազմր եւ Մկառութեան Պորհուրդը մեկնեցաւ Փետրեմալէս, Մեսրոպեան ազարակին մէջ Հաստատելոո Համար բանակումը:

Վրանները, խոհանոցային պիտոյքներն ու յարակից բոլոր զոյքերը՝ Բամոս Մեխիայի մեր տկումքէն ինքնաշարժով ճամբուեցան, Արիական եւ Մնողական Պորհուրդի անդամներուն ընկերակցութեամբ: Տղոցմէ մաս մըն ալ, շոգեկառքով Գոնսթիթուսիոնէն մեկնեցան:

Փետրեմալէսի կայարանը մեզ դիմաւորեցին Պր. Միհրան Մեսրոպեան, խումբ մը տեղւոյն երեւելի անձնաւորութիւններէն, գաւառապետը, ոստիկանապետը եւ հետաքրքիր բազմութիւն մը:

Կայարանէն մինչեւ ազարակ, երեք փարսախի հեռաւորութիւնը հետիտան կարեցինք:

Երբ Հասանք բանակավայր, ընտրեցինք բանակումի յարմարագոյն վայրը, ուր եւ վրանները Հաստատուեցան:

Պոչոր ութը վրաններ յատկացուեցան տղոց: Պոչոր վրան մը՝ որ այս առիթով գնուած էր, նշանակուեցաւ խմբապետական եւ Կարմիր Պաշ:

Ընդհանուր պետի վրանը Հաստատուած էր կեդրոնական դիրքի մը վրայ ուրկէ դէրաւ կարելի կ'ըլլար հետեւիլ բանակատեղւոյն մէջ կատարուող բոլոր շարժումներուն:

Յունուար 10ին, բանակատեղիէն ներս, ընդունեցինք այցելութիւնը տեղւոյն ոստիկանապետին եւ իր փոխանորդին: Պետական ներկայացուցիչները ուղղակի զարմացան տիրող կարգ- կանոնէն եւ կարողապահութիւնէն:

Հիւրերուն հետ ճաշեցինք: Պր. ոստիկանապետը զնահատական խօսքեր րբաւ սկառուական կաղծակերպութեան մասին, եւ յուզումով յայտնեց, թէ պտտանեկութեան երջանիկ օրերուն անդամակցած էր սկառուական շարժիչուն:

Պր. Ոստիկանապետը, այլեւայլ առիթներով, քանիցս այցելեց բանակատեղը, միշտ Համակրայից արտայայտութիւններով:

ՄԱՍՈՒՏՆԵՐՈՒ ԺԱՄԱՆՈՒՄ

Յունուար 11ի առաւօտեան ժամը վեցին, Գոնսթիթուսիոնի շոգեկառքի կայարանին մէջ, Հայկական եռուղեուր կը տրբապետէր: Մնողներ անձամբ բերած էին իրենց զաւակները: Բանակումին պիտի մասնակցէին յիսուն

սկառտներ: Նկատի ունենալով տեղւոյն հեռաւորութիւնը, այլեւայլ ան-
յարմարութիւններ, բժշկական խնամքի, անմիջական օգնութեան հաւանա-
կան թերիներ, զանց առնուած էր գայլիկներու բաժինը: Ուստի, վերջիննե-
րու ծնողաց որեւէ հրաւէր ուղղուած չէր: Ասոր հակառակ տասնըութը ծը-
նողքներ, մութնալուստն, կայարան դիմած էին, գոհացում տալու համար
իրենց փոքրիկներու հետաքրքրութեան:

Բանակատեղւոյն վրայ, շարաթ առաւօտ անհրաժեշտ կարգադրութիւն-
ներէ վերջ, ընդհանուր պետ եղբ. Կարպիս եւ Տիար Մեսրոպեան, կայարան
գացին, դիմաւորելու համար սկառտները, որոնք կ'առաջնորդուէին Մնո-
ղական Խորհուրդի ատենապետ եղբ. Արտաշէս Պարսամեանէ եւ Պր. Հայկ
Յովհաննէսեանէ:

Հանելուկ մը նկատուեցաւ անակնկալ ներկայութիւն տասնըութը գայ-
լիկներու: Եղբ. Պարսամեան պարզեց իրողութիւնը, յայտնելով որ ինք ան-
ձնապէ՞ պատասխանատուութեան տակ մտնելով, առաջնորդած էր տասնըու-
թը փոքրիկները:

Սկառտներու զուարթ կանչերը հաստատեցին կատարուած իրողութիւ-
նը եւ ներկայ հոծ բազմութիւնը, ցնծութեամբ դիմաւորեց սկառտներն ու
գայլիկները:

Վարձուած ինքնաշարժերով տղաքը փոխադրուեցան բանակավայր, ուր
դիմաւորուեցան սկառտական զուարթ կանչերով: Իւրաքանչիւր առաջնորդ
եւ փոխ-առաջնորդ ստանձնեց իր տղաքը եւ տեղւորեց խմբակի վրանին
մէջ:

Յունուար 12ին, ընդունեցինք այցելութիւնը Միութեանց պատուոյ բը-
ժիչկներէն՝ Տոբթ. Մկրտիչ Սերոբեանի, որ քննութենէ անցուց տղաքը,
հարկ եղած թեյադրանքներն ըրաւ եւ գիւղի բժիչկներէն պատասխանատուի
հետ խորհրդակցելով, որոշեցին որ կանոնաւոր այցելութիւն տրուի տղոց:

Կէսօրէ վերջ, տղաքը բացառիկ խանդավառութեամբ դիմաւորեցին եղբ.
Արտաշէս Պարսամեանը, եւ զուարթ կանչերը աւելի զովացուցիչ դարձու-
ցին անոր բերած պաղպաղակը:

Կէսօրուան ճաշ ունեցանք երեք խոզիկ, ապառո քրիօօ:

Իրիկուան կրակ վառը խանդավառիչ էր:

Շարթու մէջ ընդունեցինք այցելութիւնը Տիարք Արամ Իսրայէլեանի եւ
Վարդան Աճէմեանի:

Տիար Իսրայէլեան, իրրեւ պողպազին, նուիրեց 1000 փեսօ:

Յունուար 15ին, լման օրով արչաւ մը կազմակերպեցինք, հետիոտն ինը
քիլոմետր հեռաւորութեան վրայ, դէպի Ռիօ Սալուօ:

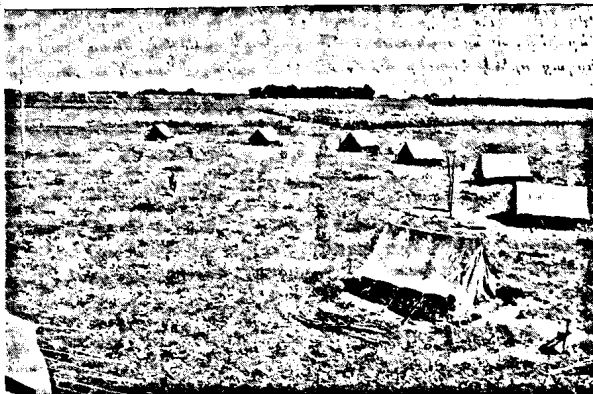
Տեղւոյն եւ արչաւին պատշաճ յայտագիր դործագրեցինք: Ամբողջ օրը
հաճելի ժամանցներ ունեցանք:

Յունուար 17ին, տղոց ձեռներէցութիւնն ու յանդգնութիւնը փորձելու
համար, ագարակատիրոջ յատկացուցած ձիերէն զատ, ուրիշներ ալ վարձե-
ցինք եւ զուարճալի անակնկալներ յայտնուեցան:

Շատեր ապաշուցին, որ կրնան հայրենիքի համար հիանալի ձիաւորներ
ըլլալ:

Յունուար 19ին, շարաթ գիշերուընէ ունեցանք հերեր, որոնք պատըս-
տարեցինք խմբապետական վրանին մէջ:

Կիրակի ունեցանք այցելութիւններ, եղբ. Միհրան Աշարճեան եւ Մնո-

Հ.Մ.Ը.Մ.ի Սկաուտներու բանակումի համայնապատկերը:

զտկան Սորհուրդէն եղբայրներ:

Եղբ. Աշարճեան առատօրէն պազպաղակ բաժնեց տղոց: Գիշերուան կրակ վառը խանդավառիչ էր:

Յունուար 21ին, վարձուած գոյգ ինքնաշարժներով, ամբողջ օրուան համար արշաւ կազմակերպեցինք:

ՍԿԱՈՒՏԱԿԱՆ ՅՈՅՑ ՍԱՆ ՄԱՐԹԻՆԻ ԱՐՁԱՆԻՆ ՄՕՏ

Յունուար 25ին, ժամանուր կարգադրութեամբ տպաւորիչ ցոյց մը կազմակերպեցինք, Փետերնալէսի հանրային պարտէզին մէջ բարձրացող Արժանթինի Ազատարար Չօր. Սան Մարթինի արձանին վրայ գետեղելով ծաղկեպսակ մը, որուն ժապաւէնին վրայ արձանադրուած էր:

'Հ.Մ.Ը.Մ.ի ՍԿԱՈՒՏՆԵՐ'

Իշխանութեանց կողմէ բարձրախօսով նախապէս յայտարարուած ըլլալով ժողովուրդին, որոշեալ պահէն առաջ հետաքրքիր հասարակութիւն մը եկած էր դիտելու իրենց համար անսովոր այս երեւոյթը:

Դեկավարութեամբ մեր նուազախումբի գոռ հնչիւններուն, կազմերը կարգապահ շարքերով եւ խրոխտ քայլերով տողանցեցին աւանին երեւելի փողոցներէն եւ պետական հաստատութեանց առջեւէն, հասանք Հերոսի արձանին մօտ:

Ազդանշանին վրայ տղաքը դիրք բռնեցին, «պատուի ա՛ռ» հրամանով, փողը հնչեց եւ խոր լուռութեան մէջ, սկաուտներ, յարգալից Հերոսի արձանին վրայ գետեղեցին ծաղկեպսակը:

Եղբ. Արամ Գալիաբեան, յանուն Հ.Մ.Ը.Մ.ի սկաուտներու, կարգաց պրաւոր ուղերձ մը, որուն մէջ, ի մէջ այլոց կ'ըսուէր.

"Եկած ենք յայտնելու մեր երայտագիտութիւնը՝ ասպնջամակամ եւ հիւրընկալ Արժանթինի մեծ զակին՝ Զօրավար Սան Մարթինի, որուն կեան-

Կէսօրուամ ճաշի պատրաստութիւն ԱՍԱՏՕ ՔՐԻՕԺՕ

բըն ու գործունէութիւնը մեզի համար համդիսացած է լուսաշող ցահ մը, որ-
մէ կը յուսաւորուին եւ կ'առաջնորդուին Արժանքինի մէջ ապրող համաբա-
ղաբացիները, առանց ցեղային եւ դասակարգային խտրութեան:

Կեցցէ՛ արժանքինեամ ֆողովուրդը՝:

Մեր նուագախումբը Հնչեցուց պատշաճ կտորներ, սկառուներ երգեցին
հայկական երգ մը, իսկ վերջաւորութեան՝ Արժանքինեամ Քայլերգը:

Այս հանդիսութեան ներկայ էին տեղւոյն պատկան ժարժիններն ու Փե-
տերնալէսի Ժողովուրդը, որոնք յուզումով Հեռեւեցան Հանդիսութեան, սըր-
տազինս ծափահարեցին մեր տղաքը եւ վերջաւորութեան՝ շնորհաւորեցին
մեզի:

Սկառուական այս ցոյցը պատեհութիւն մը եղաւ Հեռուոր Փետերնալէ-
սի Ժողովուրդին, որպէսզի գողափար մը կազմէ Հայութեան վրայ:

Երեկոյեան՝ ընդունեցինք այցելութիւնը Հ.Մ.Ը.Մ.ի Վարչութեանէն եղ-
բայրներ՝ ատենապետ Յովհ. Ստեփանեանին, Արժեանակ Ֆէրէհեանին, Յա-
կոբ Մարըրեանին եւ Մնոգական Խորհուրդէն՝ եղբ. Կարօ Գալիկեանին:

Հիւրերուն ընծայուեցաւ պատշաճ պատիւներ: Եղբ. Ստեփանեան մեկ-
նումի ատեն, իբրեւ պողազին, տղոց կողիկ գումար մը մզեց:

Յետևոր 26ին, կէսօրուան ճաշին սեղանակից ունեցանք Հիւր եղբայր-
ները:

Նոյն օրը կը գուզողիպէր նաև չրջանին տարեկան մեծ դաշտահանդէ-
սը, կոր նախաձեռնած էին գիւղատնտեսական ժարժիններ: Մեզի մասնաւոր
հրախրազիք դրկուած ըլլալով, ամբողջ կազմով մասնակցեցանք Հանդի-
սութեան, նուագախումբի առաջնորդութեամբ տողանցեցինք բազմահազար
Ժողովուրդին առջեւէն:

Հանդիսականները խանդավառութեամբ ծափահարեցին եւ սրտազինս
բացազանչեցին:

— Կեցցե՛ն հայ սկառուները:

ԲԱՆԱԿՈՒՄԻ ՓԱԿՄԱՆ ՀԱՆԳԻՍՈՒԹԻՒՆ

Փետրուար 1ին, Մեսրոպեան ընտանիքի կարգադրութեամբ, մեր մեկնումին առթիւ ճաշի հրաւիրուած էին շրջանի բոլոր կալուածատէրերն ու պաշտօնական անձնաւորութիւնները:

Ճաշատեղանները լի էին զասստօ-ֆրիօժոճով

Գրօշները հանդիսաւորապէս վար առնուեցան պատշաճ արարողութեամբ: Հիւրերուն ի սպասիւ մեր տղաքը երգեցին, բուրգեր կազմեցին եւ հասնելի անակնկալներ ցուցադրեցին:

Հրատեչտի փողը հնչեց, տղաքը ինքնաշարժներու վրայ փոխադրեցին մեր վրաններն ու գոյքերը:

Նրբ կայարան հասանք, վերջին հրատեչտը տուինք Փետերնալէսի ժողովուրդին, բացազանչելով՝

— Կեցցե՛լ՝ Փետերնալէս...:

ՎԵՐԱԿԱՐՁ

Մեր վերադարձը տեղի ունեցաւ բեռնատար ինքնաշարժներով, որոնք ուշ ժամանած ըլլալով, յանկարծ հասանք մեր Տունը, Հ.Մ.՝ Մ.ի սիրելի մարդազաշար, ուր գէշերեցինք:

Փետրուար 2ին, առաւօտեան ժամը վեցին, զարթումսի փողը հնչեց:

Տղաքը ընդոստ ցատկեցին եւ գործի լծուեցան: Իւրաքանչիւր խմբակ սկսաւ իր հետ բերած փայտերով եւ ճիւղերով ձեռակապ իւրախատուկ աշխատանքները կատարել, ցուցադրելու համար յետմիջօրեայ հանդիսութեան ընթացքին:

Հանդիսաբեմին հանդիպակաց մարգագետնի վրայ լարեցին վրան մը, որուն շուրջ զետեղեցին իրենց ձեռակապ աշխատանքները: Վրանին մէջ, իրենց անձնական ճարտարութեամբ, շինեցին փայտեայ եւ երկայարկանի մասնակալներ, որոնց վրայ հանդիստ բազմեցան, իբրեւ կենդանի ցուցադրութիւն ականատեսներու:

Աննպաստ օդի պատճառաւ, բանակումի փակման հանդիսութիւնը յետաձգուեցաւ յաջորդ կիրակիին:

ԲԱՆԱԿՈՒՄԻ ՓԱԿՄԱՆ ՀԱՆԳԻՍՈՒԹԻՒՆ

Բաժնու Մեխիա, Փետրուար 9, կիրակի 1958.—

Հովանաւորութեամբ Հ.Մ.՝ Լ.Մ.ի Վարչութեան, Մնողական Խորհուրդի եւ ներկայութեամբ հետաքրքիր բազմութեան, կէսօրէ վերջ ժամը 5,30-ին տեղի ունեցաւ սկստուական բանակումի փակման հանդիսութիւնը:

Ելք. Արամ Գարիբաբեանի սուլելի հրաւերով, զաշտին վրայ խմբակները դիրք բռնեցին, պատրաստ՝ տեղեկատուութեան:

Առաջին խումբին առաջնորդները իրենց տեղեկատուութիւնները յանձնեցին իրենց պատասխանատուին՝ եղբ. Օհան Գարիբաբեանին, իսկ երկրորդը՝ Ժօթօ (Գասպար) Աճէմեանին:

Նրկու պատասխանատուները եւ զայլիկներու կողմէ եղբ. Յովհաննէս Կարապետեան, իրենց տեղեկագիրները յանձնեցին եղբ. Արամին, որ փոխանցեց ընդհանուր պետին:

Այս բոլոր ձեւակերպութիւնները տեղի ունեցան տպաւորիչ կարգապահութեամբ:

Փողէ ազդանշանին վրայ, հանդիսականները յոտնկայս պատուէին դրօ-

չակնբրու պարզումը՝ սկսուտական նուազախումբի ընկերակցութեամբ:

Անցնելով յայտապրի գործադրութեան, սկսուտներ եւ սյլիկներ կազմեցին Հ.Մ.Ը.Մ.ի տառերը:

Ձայնաւոր կենդանի պատկերով մը ներկայացուցաւ հայելթուրք պատերազմի ընթացքին հայ սկսուտներու հայրենասիրական մէկ դրուադր:

Յաջորդաբար տեղի ունեցան՝ ջուրիմ խաղը, բուրգերու կազմութիւն, գայլիկներու հագուատի արշաւ, գայլիկներու արգելարշաւ:

Հագուտի արշաւը շահեցաւ Ռիքարտո Արապալեան, իսկ արգելարշաւը՝ Վանալը խմբակը:

Ցուցադրուեցաւ նաեւ սկսուտական կարմիր թաշն պատկեր մը, որուն մէջ սկսուտական անձնադրութեան խօսուտն օրինակ մը ներկայացուցաւ:

Յղան երգեր, որոնցմէ շատեր, բանակումի ընթացքին սորված:

Նոյր. ընդհ. պետը՝ զեկոյցով յիշեցուց ծնողներուն, թէ ինչ որ տղաքը բւրացուցած էին բանակումի ատեն, շարունակէին նաեւ տուներէն ներս, շքնորհակալութիւն յայտնեց բոլոր անոնց, որոնք այլեւայլ ծառայութիւններ կատարած էին բանակումի ատեն:

Սկսուտական Ծնողաց Խորհուրդի կողմէ խօսեցաւ Տիկ. Սիրանյոյ Թաղէտեան, որ կոչ ուղղեց ծնողաց, մօտէն հետաքերբուիլ սկսուտիդոմ, զայն աւելի ամուր հիմերու վրայ հաստատելու համար:

Հ.Մ.Ը.Մ.ի Վարչութեան ատենապետ՝ եղբ. Յովհ. Ստեփանեան, խօսեցաւ Միութեան նպատակին ու արժէքին շուրջ, բաղձանք յայտնեց որ աւելի քան բազմանայ թիւը սկսուտներու, աւելցուց թէ մտադրութիւն կայ հաստատելու նաեւ կրթ. - սկսուտներու խմբակներ:

Խօսեցաւ նաեւ Հ.Մ.Ը.Մ.ի Հոգեւոր Հայրը եւ դիտել տուաւ թէ, աշխարհի մէջ, կիսանքի տաղտուկներէն հեռու կ'ուզենք կերտել փոքր աշխարհ մը, մանուկներու աշխարհը, որուն մէջ աճին եւ դաստիարակուին ազգին զաւակները, Հանդիսանալու համար վաղուան տիպար քաղաքացիները:

Բարեպատեն հրապարակութեամբ, նկարիչ Պ. Ալվազեանի կողմէ պատրաստուած մագաղաթներ նուիրուեցան Աշարհեան եւ Մերոպեան ընտանիքներուն:

Նոյր. Յովհ. Ստեփանեան շնորհակալութիւն յայտնեց Մերոպեան ընտանիքին, ազարակը բանակումին սրամադրած ըլլալուն, Տիար Արտաշէս Սէֆէրեանին, բանակումին նուիրած տասը հազար փեսօ դումարին համար, Տիար Արամ Իսրայէլեանին, Տիկնայք՝ Տէր Մերոպեանի, Չանիկեանի եւ Գոնճյանի, որոնք խոհանոցի, տղոց մաքրութեան եւ հայերէնի դասուանդութեան նուիրուած էին, Տոբթ. Մկրտիչ Մերոպեանին եւ ի վերջոյ ընդհ. պետին, որ ատանց ընկրկելու բազմաճիւղ արգելքներու առջև, լաւագոյնս կրցաւ արդիւնաւորել բանակումը:

Նոյր. ընդհ. պետը շնորհակալութիւն յայտնեց եղբ. Յովհ. Ստեփանեանին, իր եւ Վարչութեան այցելութեան առիթով: Յիշեց ծանր աշխատանքներ տանող Արիական Խորհուրդի անդամներէն անուններ՝ եղբ.ներ Պարոյր Չանիկեանի, Արամ Գալփաքեանի, Օհան Գալփաքեանի, Աճէմեանի, իսկ Ծնողական Խորհուրդէն՝ եղբայրներ Գրիգորիանի, Արամի Հայկ Յովհաննէսեանին, ինչպէս նաեւ նուախադումբի Գրիգորիանի, Բանակումը շարժանկարի անուեցաւ:

ՄՐՑԱՆԱԿՆԵՐՈՒ ԲԱՇԵՈՒՄ

Համաձայն «Օրահրահանդ»ի արամադրութեան, եղան «սօսիճաններու բարձրացում: Իսկ պարզեւատրուած խմբակները ստացան նուէրներ:

Ջրամաններ տրուեցան «ՇՈՒՆ» խմբակի աղոց, իսկ անոնց առաջնորդ եղբ. Յարութիւն Յովհաննէսեանին՝ սկսուտական դանակ մը:

Բանակումի տիպար սկսուտը՝ եղբ. Գուլի Կօչկարեան ստացաւ կողմնացոյց մը:

Ունազնդակի յաղթական խումբի՝ «ԱՌԻԻՄ»ի աղաքը ստացան մէկա-կան մետալ:

Նշանառութեան մէջ առաջին հանդիսացող եղբ. Յարութիւն Քետիբեան եւ երկրորդը՝ եղբ. Ալեքսան Բարադամեան, նոյնպէս ստացան մետալներ:

Հոգեւոր Հօր «Պահպանիչ»ով եւ ներկաներու հետ միաբերան երգուած «Հայր Մերոյ՞ փառուեցաւ Հ.Մ.Ը.Մ.ի Ե.րդ բանակումի հանդիսութիւնը:

Փողակար եղբ. Օհան – Կարօ Քաղէսեան հնչեցուց աւարտման փողը, որուն ազդեցութեան տակ, հանդիսականները խմբուեցան զբաժնի տեղաններուն շուրջ, հոն շարունակելու համար սփոփարար այն ասորումները, զորս Հ.Մ.Ը.Մ.ը կ'ընծայէ իրմով խանդավառ հասարակութեան:

* * *

Հ.Մ.Ը.Մ.ի սկսուտական շարժումին նուիրուող պիտակից աղաքը կը դայան, թէ ինչ ծանր լուծ մեքցուցած են իրենց վտիտ ուսերուն: Գործն ու անոր արդիւնքը դիտող սրտցաւ ազգայիններ, որոնք իրենց նիւթական եւ բարոյական աջակցութեամբ կը հրահրեն անոնց եռանդը, իրականութեան մէջ, անհամապատասխան է գարծին:

Այլ ժողովուրդներու սկսուտական շարժումները կը ղեկավարեն ազգային բարեբարներ եւ պատկան հեղինակաւոր ղէմքեր: Հ.Մ.Ը.Մ.ի ծննդու-հան օրերուն, այդպէս եղաւ նաեւ մերը: Ներկայիս մեր բարեբարներն ու հեղինակաւոր ղէմքերը, այս մարդին մէջ իրենց հեղինակութիւնը պիտի արժեցնեն հետզհետէ:

Երիտասարդութիւնը իր կենսունակ շրջանը, աւազ սերունդը իր թանկակալին թելադրանքն ու սուղ, անզին ժամանակը կը յատկացնեն նոր սերունդներու հոգեւոր եւ ֆիզիքական դաստիարակութեան գործին: Տաճար մը, կրթարան մը հաստատելու չափ նուիրական է Հ.Մ.Ը.Մ.ի սկսուտական շարժումը: Եթէ զբաղւած կ'ուզենք ցեղային գոյութիւնը փրկել, անաղարտ պահել մեր ազգային գիմազիճը, փրկարար այս շարժման նուիրենք մեր բոլոր կարելիութիւնները, հոգեկան, բարոյական եւ նիւթական:

Այդ գոհարը Հ.Մ.Ը.Մ.ն է եւ անոր պատկը՝ Սկսուտական Շարժումը, թանկակալին բարեբար՝ ազգին գաւակները, սկսուտներն ու զայլիկները:

Տիրանանք թանկագին այդ գուհարին:

ՇԱԻԱՐՇ ՔԷԼՆՑ. ՄԵՀՐԱՊԵԱՆ

Հ. Մ. Ը. Մ. Ի ՍԿԱՌԻՏԱԿԱՆ ԵՌՐՀՈՒՐԳ

ՄՆՈՂԱՅ ԹԱՏՈՒԿ

Յ Ա Յ Գ Ա Յ Լ Ի Կ Ը

Գայլիկներու շարժումը Հ.Մ.Ը.Մ.Ի կրտսերագոյն բաժիններէն մին է՝ «Մանկապարտէզ» ուր կ'արձանագրուին 8-11 տարեկան տղաքը, որոնց տարիքը չի թոյլատրեր որ սկստակաձև շարքերը անցնին, որովհետեւ ութը տարեկան փոքրիկի մը հողեքանական եւ քնաքոսական վիճակները չեն ներեր որ տասնըհինգ տարեկան տղու մը հետ միասնաբար խմրակ կազմեն, որքանքն գայլիկին մասնկտրութեան ուրիշ ձեւ պէտք է, իսկ սկստաւոր՝ ուրիշ: Գայլիկներու որդեգրած սքանչելի սկզբունքն է «Սող»ը:

Այս գեղեցիկ սկզբունքը կը սիրեն բոլոր առողջ եւ եռանդոտ փոքրիկները, «Միայն հիւանդոտ տղաքը չեն սիրեր խաղը»: Մտղաները շատ լաւ գիտեն թէ ինչպիսի շարանճիւթիւններ կ'ընեն իրենց գաւաղները, մենք օգտուելով ձեր գաւաղներուն այս ինքնատիպ եռանդէն՝ «ՄՂԻՁ ՈՒԺ», զանք կը մղենք դէպի օգտակարը եւ անոնց մէջ ղնելով նկարագիրը կիրարկելու զանազան մասնիկներ: Ուրեմն խաղով կը ներարկենք այս բոլորը եւ պատանին կ'ըլլայ միշտ զուարթ եւ խանդավառ: Իւրաքանչիւր գայլիկ ժամանակ մը վերջ կուտայ իր խոստումը «ԿԼ ԽՈՍՏԱՆԱՄ ԸՆԵԼ ԿԱՐԵԼԻՆ, ՀԱԻԱՏԱՐԻՄ ՄՆԱՆՈՒ ԱՍՏՈՒԾՈՅ, ՀԱՅՐԵՆԻՔԻՍ ԵՒ ՎՈՀՄԱԿԻ ՕՐԻՆՔՆԵՐՈՒՆ: ԿԼ ԽՈՍՏԱՆԱՄ ԳՈՐԾԵԼ ԲԱՐԻՔ ՄԸ ԱՄԷՆ ՕՐ»: Գայլիկապետին «ԱՔԻԼԱ» եւ մեծերու ներկայութեամբ, եւ կ'անցնի վճռմակէն ներս, եւ այսպէսով փոքր տարիքէն կը ձգտի լաւագոյնը, ունենալով առողջ սկզբունքներ «ՊԼՐՏԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ԳԻՏԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, ՍԷՐ ԴԷՊԻ ԿՐՕՆՔԻ ՈՒՍՈՒՑԱՆՈՒՄ ԵՒ ԸՆԹԵՐՑՈՒՄ ՈՒ ՊԱՏՈՒՑՈՅ ԲԾԱՆՆԵՐՈՒԹԻՒՆ»:

Վճռմակը կը բաղկանայ չորս վեցեակներէ, այս բոլորը կը խաղան եւ կ'աշխատին միասնաբար, հսկողութեամբ մեծի մը կամ իրենց գայլիկապետին: Աշխատանքի եւ խաղի յայտադիր կը կազմեն զանազան մրցումներ եւ շինիչ խաղեր, որոնց շնորհիւ կը սրեն գայլիկին միտքը եւ պատրաստան հաւաքական աշխատանքի, ընկերային համագործակցութեան համար: Ձեր ազգան Հ.Մ.Ը.Մ. արձանագրելով, ձերբազատուած կ'ըլլայ տերաբթամենդալին եւ սահմանափակ քնակաբանի նեղացուցիչ կեանքէն եւ ինքզինքը կը ղնէ ազատ Հ.Մ.Ը.Մ.Ի ընդարձակ եւ յարժարութիւններով լի մարգագալին մէջ, որ իրեն կը պարզութի թէ շնորհիւ մաքուր օգի եւ կարգապահութեան կարելի է ունենալ «ԱՌՈՂՋ ՄԱՐՄԻՆ ԵՒ ԱՌՈՂՋ ՄԻՏՔ»:

Այս բոլորը օղարկուերելով Հ.Մ.Ը.Մ. ք կուտայ գայլիկին իր երազներու իրականացում, արամագրելով ամէն միջոց եւ դիւրութիւն: Ներկայ պայմաններու մէջ եղակի դեր մը վիճակուած է Հ.Մ.Ը.Մ.ին ըլլայ ազգապահպանման ըլլայ ընկերային կենցաղապարտութեան համար:

Ուրեմն յարգելի ծնողք,

Արդ, արձանագրելով զուսկը կատարած կ'ըլլատ ջու պարտականութիւնը հանդէպ ազգերը եւ զուսկիդ, առաջինը սատարած կ'ըլլատ ազգապահպանման դժուարին գործին, իսկ երկրորդը՝ գաւաղը դերերը նկատելու հա-

մար եւ իր մէջ տղայական յուր օովորութիւնները չորոնք ընդօրինակած էջ արմատախիլ ընկելով եւ անոնց տեղը սերմանելով գեղեցիկը եւ բարին: Այս ազգօգուտ գործին մէջ բերած կ'ըլլաս քու թանկագին բաժինդ, ինչ որ ձեզ եւս կ'ուրախացնէ: Եւ աւելի վերջ երբ սկսուտական տարիէ: ունենայ, նոյն եռանդով եւ նոյն պատրաստականութեամբ պիտի շարունակէ իր նոր խմբա-
կի՛ն մէջ եւ իրեն յանձնուած որեւէ աթլիթական-մարզական բաժնի մէջ պի-
տի տանի իր կարգապահ եւ օրինակելի գործը:

Այսպէսով թէ ծնողք եւ թէ զեկապար, կատարած կ'ըլլան թէ Աստուծոյ թէ հայրենիքի եւ թէ Հիւրընկալող երկրին ապագայ կարգապահ, օրինա-
հազանդ եւ հաւատարիմ քաղաքացիներն:

Օն՝ ուրեմն մեր բոլորի նշանաբանը ըլլայ ինչ որ է գայլիկինը՝ «ԸՆՆՆՆ
ՄԵՐ ԱՄԵՐԻԿԱՅԻՆ», եւ այսպէսով Հ.Մ.Ը.Մ.ը իր կոչումին ծառայած կ'ըլ-
լայ:

Պուէնս Այրէս

ԿԱՐՊԻՍ ՏԵՐ ՄԵՍՐՈՊԵԱՆ

UNION GENERAL ARMENIA DE CULTURA FISICA
 ՀԱՅ ՄԱՐԿԱՎՈՐՔԱԿԱՆ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՄԻՈՒԹԻՆ
 FLORIDA 165 - T. E 90-7194
 NARMOL 1247, R. Mejia, FCNDFS
 T. E 658-4591

ՄՅՈՒՆ ԿՈՐԵՍՊՈՆՏ

ԿԱՐՊԻՍ ԱՎԱՆՍՏԱԿԱՆ ԿԱԸՄԱԿԵՐՊՈՒԹԻՆ

Գաբուս Արթուր, Երեւանի Զ. Չեար, 198 8

ՀԱՆԿԻՄԱԿԱՅՐ - Ծ - ՈԱՄՈՍ-ՄԵՌԻՆ

ԲՈՒ 27.

Օ Ր Ա Ը Ր Ա Ը Ա Ն Գ

ՊԱՐԿԵՆԱՍՐՈՒՄՆ ՄՅՈՒՆԵՐ

21-օրուայ բանակումի ընթացքին, պարզեւտարուեցան հետեւեալ
 խմբակներն՝ ու իրենց սկսուածները:

- ՏՈՒՆ ՄՅՈՒՆ, -կարգապահութեան եւ աշխատանքի,
- ԱՌՈՒՄ ՄՅՈՒՆ, -մտնակցակի,
- ԱՄՈՒՆ ՄՅՈՒՆ, -նշանագութեան,

ԱՍՏԻՃԱՆՆԵՐՈՒ ՔԱՐԳԱՍՈՒՄ

- Փոխ-Առաջնորդ Նքր.Յարութիւն Իգմիլեան Առաջնորդ
- Փոխ- Առաջնորդ Նքր.Ռուբին Յարպետեան Առաջնորդ
- Յովհաննէս Կարապետեան Փոխ-Առաջնորդ
- Գուլի Կօշկարեան բանակումի տիպար սկսուող:
- ԿԸ մողթնց որ պարզեւտարուած մեր այս ժողովրդին հաւատարիմ
- Հ.Մ.Ը.Մ.ի նշանաբանին, ՔԱՐԳԱՍԱՆ ԵՒ ՔԱՐԳԱՍՏՆՆԵՆ

Իրաւական Խորհուրդ
 Բնակ. Գրաս. Գրաս.
 Գրաս. Գրաս.
 Գրաս. Գրաս.

Ս Կ Ա Ո Ւ Տ Ո Ւ Թ Ի Ի Ն Ը

Չափազանց մեծ տեղեկութիւններ կարելի է քաղել՝ երբ մէկը իր աչքերը չորս բացած է եւ ամէն բան կը դիտէ: Վարժ աչքերը ամէն ինչ կը տեսնեն եւ նոյն իսկ չեն վրիպեցնեն փոքրիկ նշանները, ահա այսպէս պէտք է ըլլայ իսկական սկսուածի մը տենողութիւնը: Շատ մը ոճրագործներու հետքերը զըտնուած են շնորհիւ հոս հոն ձգուած շատ փոքր նշաններու, որոնք փորձառու աչքերէ չէին վրիպած:

Երբ սկսուած մը անծանօթ քաղաք մը կ'երթայ, ան աչքերը չորս բացած կը նշմարէ զլիսաւոր չէնքերը, փողոցներու երեւոյթը եւ իր անցած ճամբաներուն որոշիչ նշանները, որոնք իրեն կ'օգնեն որ երբեք իր ճամբան չկորսընցնէ: Մինչդեռ ոչ-սկսուած մը քաղաք մը մտած պահուն՝ աննպատակ հոս հոն գիտելէն յետոյ իր ճամբան կը կորսնցնէ:

Երկաթուղիով կամ հանրակառքով ճամբորդած միջոցին, սկսուած պէտք է ուշադիր դիտէ միասին ճամբորդող անձերու գէմքը, զգեստը, խօսելու եղանակը եւ այլն առանց այդ բանը զգացնել տալու, քանզի եթէ ոեւէ մէկը կասկածի թէ իր շարժումներուն կը հետեւիք, անմիջապէս զգուշութեամբ վարուիլ պիտի սկսի:

Մարդկանց դէմքերը յաճախ իրենց իսկական նկարագիրը կը ցոյցնեն, եւ եթէ սկսուած տեղը ուսումնասիրելու վարժուին դիմազներ, չափազանց օտարակար պիտի ըլլայ ատիկա իրենց:

Նոյնիսկ զլիսարկ դնելու եղանակները կրնան բաւականի բազմաթիւ մը տալ նկարագրի մասին: Օրինակ, զլիսարկին քշիկ մը կողմ ծոխը ցոյց կու տայ թէ լաւ բնակարանութեան աչք մէկն է դիմացինը, եթէ չափազանց ծուած է զլիսարկը՝ ըսել է թէ անիկա անապարծ եւ մեծխօսիկ է, եթէ զլիսուն հտեւի կողմը կը դնէ՝ այդ ըսել է թէ պարտքը չլճարող մէկն է, իսկ եթէ ուղիղ զլիսուն վրայ կը պահէ՝ այդ ցոյց կուտայ թէ թէեւ պարկեշտ, բայց բթամիտ մէկն է:

Մազերու ձեւը նմանապէս կ'օգնեն կռահելու մարդոց բնակարանութիւնը: Միթէ պիտի երու վրայ յատկապէս պատրաստուած անուշաչոր օծանելիք զըտնելը ունայնամտութեան եւ երբեմն ալ ոգելից ըմպելի գործածելու նշան մը ցոյց չի՞ տար:

Հետեւինք այն հրահանգներուն եւ դուք մօտ ժամանակէն պիտի տեսնէք թէ որքան յառաջացած էք մարդու նկարագրի ճանչնալու մէջ: Բայց անհրաժեշտ է հոր բաց աչքով դիտէք ամէն մէկ փոքր նշան եւ ուսումնասիրէք զանոնք:

Շատ մը մարդիկ աչքերնին բաց կը քնանան, ատիկա կը նշանակէ թէ անոնք կը նային, բայց չեն տեսներ: Օրինակի համար, քալեցէք որեւէ մէկու հետ եւ հարցուցէք քնոր, թէ քիչ մը առաջ ձեր անցած փողոցին անկիւնը ոստիկան կեցած էր թէ ոչ, եւ ամենայն հաւանականութեամբ հետեւեալ պատասխանը պիտի սառնաք. «Ձեմ գիտեր», չտեսայ»: մինչդեռ ոստիկանին շատ մօտէն անցած էիք եւ ձեր ընկերը թէեւ կը նայէր, բայց չէր տեսներ:

Սկսուածի մը համար կատարեալ անպատուութիւն մըն է նայիլ եւ չտեսնել: Սկսուածը աչքը բաց չի քնանար. ատիկա անոր համար դաւանանք մըն է:

Սկսուածները բաւական անճարակ եւ ապիկար պիտի նկատուին, եթէ հետք փնտռելու պահուն՝ չկարողանան իրենց գործողութիւնը դադարեմ կատարել, առանց նշմարուելու թշնամիէն:

Երբ բաց դաշտի մը մէջ կը դառնուիք, երկու կէտ միտք պահելու է. Ա.— Ընտրել ոնէ՛ք առարկայ կամ գծաթի՛ն ետեւի կողմերնի՛ր, որ Համապատասխանէ՛ ձեր գլխաւին, Բ.— Անշարժ մնալ տեղերնի՛ր, եթէ՛ թշնամին կրնայ զձեզ նշմարել:

Այս երկու սկզբունքները պէտք չէ մոռցուին ո՛չ դիշեր եւ ո՛չ ալ ցերեկ տանն, երբ պահուաւելու հարկը կը զգացուի:

Սկսուա մը կարող է ժամերով դիտել դիմացի թշնամին, առանց անկէ նշմարուելու, պայմանաւ որ Համազգեստը նոյն գոյնը ունենայ այն գեանին՝ ողուն վրայ կեցած է, եւ ինք կատարելապէս անշարժ մնայ. Հակառակ պարագային իր ամենափոքր շարժումը կրնայ ուշադրութիւն հրաւիրել:

Համազգեստին վրայ պէտք չէ որ փայլող ոնէ՛ք առարկայ գտնուի, ինչու որ արեւուն ճառագայթները յտակօրէն կը ցուցնեն այդ առարկաներուն փայլը: Գիշեր ամեն ալ պէտք չէ կրել հնչուն ճահճացող եւ լոյս արձակող ոնէ՛ք բան: Վառուած լուցիկ մը կրնայ 900 եարտա Հեռուորութենէ՛ մը նըշմարուի, իսկ սիկարէթի մը լոյսը կը ճշմարուի 300 եարտա Հեռուէն: Ուրեմն՝ մարդ է թէ որքան կենսական է որ սկսուտները սիկարէթ չգործածեն:

Հետք ճանչնալ եւ անոր Հետեւելու պայմանը ամենէն դժուարն է բոլոր այն պայմաններէն՝ որոնք կը պահանջուին իսկական սկսուտէ՛ մը: Այսու Հանդերձ, երբ սկսուտը մտադրած է բան մը սորվիլ եւ ասոր Համար ոնէ՛ Հաստատակամութիւն ցոյց կուտայ, անտարակոյտ ան պիտի յաղդի սորվիլ այն՝ զոր կը փոփոխէր դիտնալ եւ ստանալ պատասկան փորձառութիւն այն նիւթերու մասին՝ որոնց վրայ նախապէս ինք խակ էր եւ ոչինչ գիտէր:

Հետք ճանչնալու դադարները մեծ չափով փորձառութեան խնդիր մըն է, այնպէս որ երբ սկսուտները որոշ վարժութիւններ կը կատարեն այդ մասին, իսկական շսկուտան անուանուելու արժանի կ'ըլլան:

Մեր ստեղծուն ներքեւ դտնուող գետինը բաց դիրք մըն է, իսկ անոր վրայ ձուլած Հետքերը այդ դրքին դիրքն են, որոնք երբ կարդացուին, պիտի յայտնեն այնպիսի պատմութիւններ՝ զոր առաջին նայուածքով անլուծելի պիտի նկատէինք:

Հետքը ըսելով կը Հասկցուի ոնէ՛ք դիմ, նշան կամ կադապար, որ կը տեսնուի առարկայի մը վրայ, թողուած տարբեր առարկայէ՛ մը: Ոտքի նշաններու, ձիու սմբակի կադապարը Հողի վրայ, արեան բիծ մը եւայլն բարբրը Հետք կը նկատուին:

Կան երկու գլխաւոր կէտեր զոր պէտք է մտքի առջև ունենալ. ա) Հետքը տեսնել, բ) Հետքը կարդալ: Ուրեմն անբաւարար կը նկատուի պարզապէս Հետք մը տեսնելը. այլ անհրաժեշտ է որ այդ Հետքը կարդացուի, այսինքն՝ Հետքը տեսնելէ յետոյ՝ աւուղջ դատողութեամբ դնել զայն եւ տրամաբանական Հետեւութիւն մը Հանել անկէ:

Հոս պէտք է շեշտել թէ՛ կարելի չէ կադապարուած սկզբունքներ դծել, զորս կարենան սկսուտները կարդալ եւ վարժ Հետք ճանչցողներ դառնալ: Ասիկա, ինչպէս շեշտեցի նախապէս, փորձառութեան խնդիր մըն է, որ պէտք է մշակուի՝ միշտ միտքերու Հետեւելով եւ զանոնք բաղդատելով: Ասոր Համան ընաւ դժուարութիւններ չկան, ինչու որ ամէն մարդ կրնայ Հագարաւոր Հետքեր տեսնել իր ամէն մէկ քայլափոխին եւ օգտուիլ անոնցմէ: Եթէ տղաք իրենց Համար սովորութիւն ընեն Հետք փնտռել փողոցի մէջ կամ բաց դաշտին վրայ, այդ սովորութիւնը իրենց պիտի տայ թանկագին եւ միտածամանակ Հետաքրքրաշարժ դիտելիքներ. ասկէ զատ ամէն շրջապայութեան, աչ-

քերը պիտի վարժուին շորս կողմ դիտելու, հետքի նշաններ դանելու և զանոնք սուսամնասիրելու:

Հետք դանելու եւ անոնց հետեւելու արուեստը հասարակացն արտակարգ է թէ՛ զինուորականին, թէ՛ զազունի ստորիկանին եւ թէ՛ որսորդին համար: Թշնամին հետախուզել անհրաժեշտութիւն մըն է զինուորականին համար: Երկրորդը կամ զողջ մերակալիլ՝ պարտականութիւնն է գազանի ստորիկանին, իսկ վայրի կենդանիներ դանել եւ սպաննելը ամենամեծ հանցանքն է որսորդին: Այս բոլորը կը կատարուին հետք դանելով եւ կարգալով. առանց այս գիտութեան, որսորդին, գազանի ստորիկանին եւ զինուորին աշխատանքը ապարդիւն մնալու դատապարտուած է:

Նկատի աւնենալով այն թանկագին տեղեկութիւնները, որոնք կրնան ըստացուիլ հետքերու ծանօթութենէն, սկստանները պարտաւոր են անմիջական կերպով դանազանել մարդու, ձիու, կենդանիներու, կառքի, սայլի, թնդանօթակիր կառքի եւայլ հետքերը: Նոյնպէս պարտաւոր են դանազանել մարդոց պարզ քալուածքը՝ վաղիկէն, ձիերու հասարակ քալուածքը՝ անոնց կողմնազանադէմն եւ ընդոտտ արշաւանքէն կամ քառամբակ վաղէն:

Երբ մարդ կը քայլէ, իր ոտքին ամբողջ տափակութիւնը հաւասարացէս գետնին վրայ կը դրոշմէ եւ քայլերը իրարմէ մէկ կանգունի շարք հետուստութիւն ունին: Վազելու միջոցին, ոտքի մասները աւելի խորունկ կերպով կը խորունկն հողին մէջ, քիչ մըն ալ հող մէկզի նետելով, եւ մէկ ոտքը միւսէն մէկ կանգունէն աւելի հեռու կը մնայ: Երբեմն մարդիկ դիտամբ հակառակ կը քայլեն, խարելու համար զիրենք հետապնդողները, բայց փորձազաւուս մը դիւրաւ պիտի հասկնայ կատարուած վարպետութիւնը: Այս պարագային պիտի տեսնուի որ քայլերուն հետուստութիւնները իրարմէ աւելի կարճ են, ոտքի մասները քիչ մը ներս դարձած եւ կրունկը որոշակի դրոշմուած հողին վրայ: Չափազանց հետաքրքրական փորձեր կարելի է ընել բոլորի ոտքերով, լաւ մը ըմբռնելու համար վերեւի բացատրութիւնները:

Կենդանիները երբ արագ կը շարժին, ոտքի մասները շատ աւելի որոց կը դրոշմուին գետնին վրայ եւ հող ալ վեր կը նետեն, քան թէ երբ կամաց քայլեն:

Ձին երկու զոյր սքրակի դրոշմ կը թողու քայլած ժամանակ ետեւի մախ ոտքը կը մօտենայ անջեւի ոտքի նշանին եւ անջեւի աջ ոտքը նոյն ձեւով կը հետեւի աջ ոտքի նշանին:

Ընդոտտ քալուածքի միջոցին հետքերը նոյնն են, բայց քայլերը՝ աւելի մեծկակ, եւ ետեւի ոտքերը ընդհանրապէս աւելի երկար եւ աւելի նեղ են իրենց կերպարանքով քան անջեւի ոտքերը: Գետինը զօրուոր կերպով կը դրոշմուի եւ ոտքի մասները աւելի որոշ նշան կը թողուն՝ քան պարզ քայլած ժամանակ:

Գողմնազանացի միջոցին նախ կը տեսնուին երկու անջատ ոտքի հետքեր եւ յետոյ՝ մէկ զոյգ: Իսկ քառամբակ արշաւի ժամանակ, անջատ ոտքի նշաններ միայն կը տեսնուին:

Դիտելի է որ ետեւի ոտքերը աւելի երկար եւ նեղ են քան անջեւի ոտքերը: Նախկին աւազակներու եւ այժմու ձիու գողերու մէկ հնարքն էր՝ թիւրք պայտել հակառակ ձեւով, խարելու համար զիրենք հետապնդողները, թէեւ վարժ հետք ճանչցողներ այսպիսի հնարքներէ չեն խարուիր:

Գէտք է նաեւ ուսումնասիրել անիւներու հետքերը, այնպէս որ կարելի ըլլայ դանազանել թնդանօթակիր կառքի մը, սայլի մը, գոմէշի սայլի եւ հեծանիւի մը անիւներուն նշանները: Իսկ ասոնց հետ մէկտեղ պէտք է ճանչնալու վարժուիլ թէ ո՞րքան ժամանակ անցած է հետքը թողունէն ի վեր:

Ժամանակը, որը միջավայրի այնքան մեծ ազդեցութիւն կը գործեն հետքերու վրայ, որ սկսուտը պարտաւոր է այս բոլորը միտքը պահել, երբ միտք մը ուսումնասիրելու կը սկսի: Օրինակ, եթէ փոփոխուող գեոմի մը վրայ, շոք բայց հոգոտ օր մը կը հետեւէք, չափազանց կարճ ժամանակի մը մէջ հետքը հինցած երեւոյթ մը պիտի առնէ, ինչո՞ւ որ չոր հովը եկած եւ ցածքեցուցած է զայն, եւ եթէ բաց գեոմի մը վրայ էք միեւնոյն ատեն ալ յետագ կամ հող սփռած է վրան, եւ այսպէսով բոլորովին փոխուած երեւոյթ մը առած է նոր թողուած միտքի մը :

Ձիու մը հետեւելու միջոցին, անոր անցած ժամանակամիջոցը կարելի է հետեւցնել ճամբուն թողած աղբերուն թարմութենէն:

Հնդկաստանի մէջ կարո՞ւ մը դիւզեր իրենց յատուկ վարժ հետախոյզները տնին: Երբ գողութիւն մը պատահի, նոյն գիւղին հետախոյզը կը փնտնէ զողը, եթէ անիկա տարբեր գիւղ մը գացած է, հետախոյզը մինչեւ այդ գիւղը կը հետապնդէ զայն, անկէ վերջ այդ գիւղին հետախոյզը կը սկսի որոնելու:

Եթէ զողը բռնուեցաւ, լա՛ւ, իսկ եթէ ո՛չ՝ վերջին գիւղը պարտաւոր պիտի ըլլայ վճարելու գողցուած ապրանքին արժէքը: Այս ձեւով անոնք ունին չափազանց փորձառու հետախոյզներ, որոնք վարժուած են հետքեր գտնելու ոեւէ գեոմի վրայ եւ տեսնելու այնպիսի աննշմար նշաններ ալ՝ որոնք հասարակ մէկու մը համար անտեսանելի պիտի համարուէին:

Հետաքրքրալարժ պատմութիւն մը կը պատմուի Աւստրալիացի բնիկներու մասին, որոնք կ'երեւի չաջ հետախոյզներ են:

Շոգենաւ մը ճամբայ կ'ելլէ Աւստրալիայէն իր մէջ ունենալով քանի մը բնիկներ, որոնք շոգենաւով առաջին անգամ ըլլալով կը ճամբորդէին: Թեյճ բնիկները կատարելապէս անդէտ էին շոգենաւի մը գոյութենէն, եւ երբ առիկա սկսաւ Ովկէանոսին մէջէն կտրել իր ճամբան, բնիկները տախտակամածին վրայ փոռած, Ովկէանոսը կը դիտէին ապշահար: Երբ հարցուեցաւ իրենց թէ ինչ բանի կը նայէին այդքան սկնդէտ, անոնք պատասխանեցին, «Ի՛նչը չկրցանք հասկնալ թէ այդ նաւը ինչպէս իր ճամբան կը գտնէ ծովուն մէջէն: Մեր աչքերը բաւականի սուր են՝ ցամաքին վրայ տեսնելու ոեւէ հետք, նոյնիսկ այն հետքերը՝ զորս սպիտակամորթներ անկարող են տեսնելու: մինչդեռ մեզի համար չափազանց յստակ է: Բայց հոս ծովուն վրայ, է՛րբեւ թէ անգլիացի նաւատիներու աչքերը դէպի առաջ կը տեսնեն, այլապէս անոնք պիտի չկարողանային նաւը առաջորդել, մենք որ ցամաքի վրայ այնքան քաջառն ենք, հոս, ջուրին վրայ անկարող ենք տեսնելու ոեւէ հետք կամ նշան»:

Երբ սկսուեա՞մը յանկարծ կը կորսնցնէ հետախուզութեան միջոցին հետեւած հետքերը կարծր գեոմի կամ խոտի հանդիպելով, պէտք չէ որ յուսահատի այլ պէտք է վերջին հետքը իրրեւ կեդրոն բռնելով՝ քսան կամ երեսուն քաջ հեռաւորութիւնամբ էջրմանակէ մը բոլորէ, որուն շուրջ սկսի փրշաւաւէր կորսուած հետքն շարունակութիւնը: Եթէ փորձելով միտսին է, յա՛ւ է որ մէկ կամ երկու հոգի մասնակցի փնտնուղի, քանզի եթէ իմբակը ամբողջութեամբ մասնակոր, հաւանական է որ թշնամիին հետքերուն վրայ կոխեն եւ այսպէսով քննուին անոնք:

Նիւ Եօքֆ

ՄԿԻՏԻՉ ԵԱՆՉԳԵԱՆ

NAUASART

AÑO 5 - Nº 56

ENERO DE 1958

BUENOS AIRES

YA es tiempo, pues, de conectar. Tal es la nueva ley, la que va a dar característica a la Nueva Humanidad que está próxima: Conectar, consolidar, edificar.

Constituido el ser individual, hay que educar a la constitución del ser social. No basta con ser un buen ladrillo, o una viga fuerte o un adobe sólido. Que cada ladrillo y cada viga y cada adobe humano se junten en la unidad armónica del templo social. Las arenas se consolidan en la piedra las piedras en la roca, las rocas en el astro, los astros en el sistema planetario, y los sistemas planetarios en la Unidad de la Creación. Hay que seguir las huellas que la Naturaleza nos señala. La sabiduría estriba en la lectura de ese gran libro abierto, y el deber en ajustar los actos a las enseñanzas de sus páginas.

¡Hombres! Ya no debéis seguir las raquíticas reglas de vuestros intereses. Pensad que sois átomos que vais a fabricar un órgano; que sois órganos que vais a construir un sistema; que sois sistemas que vais a construir un ser humano, que vais después a

compactaros en nación, en raza, en Mundo. Sabed que tras el hombre individual, ha de surgir en breve el hombre fraternal.

Desarrollado en nosotros el instinto de la compactación; convertido el altruismo, de simple espectación mental, en fuerza motriz de nuestro ser, ya tendremos el hilo de Ariadna que nos guíe por el oscuro laberinto en busca del deber: el bien de todos, antes que el propio bien. Las variedades construyendo unidades. Esa

ha de ser la moral nuestra, porque esa es la moral de la Naturaleza. Después de fortalecer el amor

Es Nuestra Hora

propio, hay que ascender al de familia; luego, al de patria; en seguida, al de raza; para alcanzar más tarde el de la humanidad. Y aun queda más arriba, como pináculo de amor, el franciscano, aquel que siente en sí la vibración simpática de todo cuanto existe: que es savia en el árbol, fresca en la corriente, fulgor en el celaje; que ríe con la aurora, que reza con la tarde, y que hasta se deslie en pesar en el pecado de las yerbas letales, de esas que sufren con el dolor de ser veneno.

EDITORIAL

Estudios Sobre Armenia

Por RAFFI MIRAKIAN

(Continuación)

ANTIGÜEDADES ARMENIAS

Akhah-Tzikhé, es un pueblecito de la Gran Armenia, dividido en dos por el Poskhor. La época de la fundación de esta ciudad es desconocida. Se la menciona por primera vez durante el reinado de la reina de Georgia, Tahvar, en el siglo XII. Esta ciudad es rica en antigüedades de la Edad Media. La mayor parte consiste en túmulos.

Los armenios desplegaban gran lujo en la ornamentación de estas tumbas. En ellas generalmente se lee: "¡Oh, Cruz, acuérdate de mí!".

En el sur de Akhal-Tzikhé, se encuentra Sev-Pert (la Fortaleza Negra). De la antigua fortaleza no queda más que las ruinas, que sirven de abrigo a algunas familias armenias.

Todas las llanuras de los alrededores está cubierto de restos de monumentos que simbolizan la historia del mundo desde el comienzo de la humanidad.

Esta comarca, es según la tradición la tierra de Hasi (pueblo armenio anterior al diluvio).

No lejos de las ruinas de Kará-Kalé, se encuentra el árbol donde Noé recibió la visita de tres enviados celestes.

En 1604, bajo el reinado de Schah-Abbas, El Grande, Djoulfa era una ciudad famosa por su comercio y su riqueza. Cuando el monarca persa pasó por esta ciudad, los habitantes le hicieron una recepción magnífica. Durante los agasajos, Abbas, se mezcló constantemente a las celebraciones cristianas, comiendo carne de cerdo

como ellos. Pero, la riqueza del lugar tentó al monarca que decidió apoderarse de una ciudad tan próspera, por la fuerza.

Un año después, se presentaba a las puertas de la ciudad con su ejército, dando tres días a los habitantes para que abandonaran la ciudad y lo siguieran a Persia. Los que no lo hicieron serían muertos.

Al llegar al tercer día, los habitantes con sus efectos más preciosos abandonaron sus casas y se dirigieron hacia el borde de Arabia. Del otro lado del río los esperaban los infieles. Esa misma noche, los soldados saquearon la ciudad, y por orden de Schah-Abbas, le prendieron fuego.

Los expatriados se dirigieron a Tauris. Ya en Rusia fueron repartidos en las distintas ciudades del lugar, se-

Todos los del Sud
prefieren
prendas Sport

SACO
SPORT

Ards. MOGAPES DE OCA 905 T. E. 21. 008

DE MIS MEMORIAS

El Espiritu Deportista es Apto a Cualquier Sacrificio

El espíritu de sacrificio es una de las virtudes más apreciadas de un hombre. Aquel que se interesa por la felicidad y prosperidad de otra persona y se empeña en ayudar desinteresadamente a su prójimo, es apreciado y querido por todos. Los pueblos elevan a la categoría de grandes dirigentes, a aquellos hombres que tengan estas cualidades.

El pueblo armenio, en el pasado, ha tenido muchos dirigentes y guías que reunían estas virtudes. Estos han brindado con desinterés al pueblo, sus capacidades físicas, materiales, intelectuales y morales.

El deporte armenio, de la misma manera, ha tenido destacados dirigentes, que con cuyos magníficos e importantes servicios, han escrito la historia en letras de oro. A propósito citaremos a tres de ellos, que hicieron la promesa de servir al deporte armenio: Shavarsh Crisian, Vahan Cherez y Haik Chizmedjian.

Los dos primeros, murieron en cumplimiento en su deber. La historia los recuerda como mártires del pueblo armenio. En cambio, el tercero, falleció lejos de su país, en el destierro.

El deporte armenio cuenta con numerosos dirigentes de la categoría de los nombrados, que en momentos difíciles han organizado y dirigido a la juventud, con gran éxito.

A propósito no está de más recordar un hecho, aunque en el fondo no tiene tanta importancia, pero considero que es educativo mencionarlo:

Era la primera guerra mundial, período 1914-18. El movimiento del deporte armenio se encontraba a su libre albedrío, a causa de los acontecimientos políticos. Con algunos simpatizantes, creamos una entidad deportiva, para encender el entusiasmo dentro de la nueva generación.

Más tarde, uno de nuestros asociados, Mgrdich Nalbantian, me mani-

gún sus aptitudes. Sin embargo Schab-Abbas, no fué cruel con sus nuevos súbditos. Les construyó nuevos edificios y los eximió de pagar impuestos durante siete años.

Un grupo de armenios fundó una nueva Djoulfa, que en 50 años se convirtió en una ciudad modelo, pero los sucesores de Abbas no siguieron la política de éste, y acosaron a los armenios con impuestos.

Recordemos aquí, a Nazar, el armenio que fué gran tesorero del imperio, gracias al Chá.,

Así fué que años más tarde un descendiente de Nazar, que llevaba su nombre, huyó a Rusia para escapar a la anarquía Persa, llevando consigo oro y piedras preciosas, entre los que estaba el famoso diamante que Catalina II compró por medio millón de rublos y que adornó el cetro imperial ruso.

Este mismo personaje fué el fundador de la famosa familia Nazaref de Rusia.

festó que nuestra organización tuvo gran eco en el interior del país, especialmente en los suburbios costeros de Esmirna, en un lugar llamado Geoz Tepé. Y los jóvenes de este pueblo desean contar con un equipo de foot-ball y solicitan un entrenador y dirigente, para organizarlos.

La designación recayó sobre mi persona. Estaba muy contento que nuestra acción había despertado entusiasmo en los muchachos de Geoz Tepé. Esto consideraba un consuelo, en aquellos tiempos belicosos y de situaciones políticas inciertas, especialmente para los armenios, que sería largo narrar en estas líneas.

Al principio dudé en aceptar dicho cargo, pensando el peligro que significaría para mi persona, viajar hasta aquel pueblo apartado, pasando en el camino por varios controles policiales y militares turcos. Pero teniendo en cuenta el entusiasmo de los jóvenes, no dando importancia los peligros a que pudiera estar expuesto, acepté la misión de dirigirlos, ya que era cercano a mi corazón.

Mi primer paso fué organizar el equipo y entrenarlo. Tuve la satisfacción de poner el nombre de "Ardavast" a esta entidad. Ardavast, fué un famoso rey de la antigua Armenia, gran deportista y propulsor de toda manifestación similar.

Las prácticas, las realizábamos en los alrededores de Kokar-Palé, en un extenso campo situado al lado de la iglesia griega "Aia Marina" (Santa María).

Las pruebas futbolísticas dominicales, habiendo despertado gran entusiasmo, reunían numeroso público, alrededor de la cancha.

Estas pruebas se efectuaban sin ningún inconveniente. Solo me resultaba molesto el retorno a nuestra casa, pues los turcos en el camino nos amenazaban insultándonos y nos gritaban "keafir gueavur" (¡infel cristiano!).

Un día me llamó la atención un joven turco alrededor de los 18 años, vestido correctamente, que observaba con sumo interés nuestras prácti-

P I E L E S

M O D E L O S

F I N A S

R E F O R M A S

P E L E T E R I A " P A P A Z I A N "

SUIPACHA 942

T. E. 32-0705

--- BUENOS AIRES ---

cas; y trataba de entablar amistad con mis muchachos.

La actitud de este joven, no me agradó, pensando en que las relaciones entre turcos y armenios estaban muy distanciadas.

En una ocasión, cuando volvíamos a nuestras casas, note que en el camino ningún turco nos molestó. Me llamó la atención, dándome cuenta en seguida, que la causa era la presencia del joven turco que caminaba a la par de mis muchachos. Pues resultó ser, el hijo de un importante coronel del ejército destinado en la zona.

Viendo ésto, dejé de lado mis sentimientos anti turcos. Quise utilizar a este joven en nuestro beneficio.

Grande fué su sorpresa, cuando el domingo siguiente lo invité a participar de nuestras prácticas. Este aceptó con gran alegría y desde entonces formó parte de nuestra entidad. Era muy educado y culto. Todas mis directivas las cumplía al pié de la letra y con todo respecto. Por su causa, pudimos realizar actividades deportivas

sin ningún contratiempo, en aquellos días difíciles, hasta el armisticio ocurrido en el año 1918.

Se llamaba Behan y se entrenaba en nuestro equipo Ardavast. Ocupó el importante puesto de centro forward. Gracias a su capacidad, destreza y ligereza en el juego, llegó más tarde a ser jugador de primera categoría y logró integrar el equipo turco de primera "Altai", siendo uno de sus mejores jugadores.

De esta manera, una vez más, gracias al deporte armenio, surgió un elemento destacado que mantuvo en alto el deporte de su país.

El deporte armenio no reconoce fronteras, distinción de nacionalidades ni de razas. El deporte armenio es para el deporte. Su grandeza reside en este caso, en que ayudó e hizo surgir a un joven que pertenecía a una nación que masacró al pueblo armenio. Aquí reside la grandeza del armenio.

GARO SHAHINIAN

DE NUESTRA JUVENTUD

Nuestra juventud día a día, jalona nuevas posiciones en todos los ramos de la cultura. Esta vez, se trata de la señorita Cristina Mardirossian, socia de la U. G. Armenia, que habiendo finalizado el último año, en la Escuela Normal N° 7, ostenta con merecido orgullo el título de Maestra Nacional. Asimismo, en el año 1954, obtuvo el título de Profesora de Inglés.

Es hija de nuestro socio vitalicio, señor Joren Mardirossian y de la Sra. Takuhí Hairabedian de Mardirossian.

Nosotros por nuestra parte, la felicitamos y le deseamos mayores éxitos en su vida futura.

Srta. CRISTINA MARDIROSSIAN

El Entrenamiento en el Deportista

"Entrenamiento" es la preparación física que efectúa un sujeto cualquiera para lograr un óptimo estado fisiocomental, es decir, un funcionamiento perfecto del organismo, que lo lleve al rendimiento ideal. En otras palabras, es un proceso destinado a poner el cuerpo, bajo la influencia de todos los agentes que contribuyen al mejoramiento de la salud y fuerzas necesarias para hacer frente a exigencias extremas.

¿En qué consiste un entrenamiento?
¿Cuáles son esos agentes favorables?
En primer término, podemos afirmar que lo primordial, la esencial, la base del buen estado físicomental es la vida sana. Esa vida se relaciona con determinados hábitos personales que, ordinariamente, perjudican o contribuyen a los esfuerzos del atleta en su lucha, por alcanzar ese estado especial del organismo.

La base de un buen entrenamiento es, sin duda, una vida ordenada. Tratar de entrenarse para una prueba sin haber observado los principios fundamentales de la buena salud, es como quemar las dos extremidades de una vela al mismo tiempo. Nunca hemos pensado que exigir a un atleta ciertas normas de vida, a fin de cumplir con los requisitos de un buen entrenamiento, fuera un sacrificio. Sabemos que hay diferentes opiniones en cuanto a este punto. Los europeos no exigen aquellas normas que los americanos consideran fundamentales en todo entrenamiento. Una escuela dice: si usted fuma, puede seguir, fumando pero no con exceso, aunque reconocemos que no favorece al atleta. Si usted bebe, hágalo, pero sin abusar; es decir, hay contemplaciones y tolerancias con un hábito que se admite como inconveniente.

Otra de las escuelas predica: "Para qué tanto entrenamiento". "El deporte es para el placer". "Rodear el deporte de tantas trabas quitando al atleta cualquiera de los placeres mundanos, hace del mismo una tarea pesada, y un motivo de gozo".

Toda preparación física y moral para sobresalir en una determinada actividad deportiva, debería contar con el máximo de las influencias benéficas posibles, que podríamos llamar agentes positivos, para que esa actividad tenga el mayor éxito. Es necesario entonces, eliminar del régimen de vida de cada atleta, todo lo que pudiera influir negativamente en el progreso hacia un buen estado físico y la realización perfecta de las destrezas de su prueba o deporte.

El punto de vista que sostenemos es que, cuanto mejor entrenado esté el atleta, mayor placer experimentará en la participación de la actividad que practica. Contestamos a aquellos que dicen que no juegan para ganar, sino por el mero placer de participar, preguntándoles: "¿Para qué anotar el score entonces? Viene al caso el dicho inglés "Anything worth doing at all, is worth doing well" (Cualquier cosa que valga la pena de llevar a cabo, vale la pena de hacerla bien). Sobre esa base, edificamos nuestra filosofía del entrenamiento.

La experiencia de numerosos entrenadores en miles de atletas, ha demostrado, sin dejar lugar a dudas, que hay reglas fundamentales a la vez que elementales que deben cumplirse estrictamente, si es que quiere lograrse un progreso en el estado atlético del individuo. Ellos deben atenderse a la prohibición de:

ORIENTACIONES A LOS PADRES

Los Buenos Consejos

Es la adolescencia la edad en que se adquiere una actitud defensiva mediante la cual se evitará sucumbir a infinidad de tentaciones, vicios y costumbres, que atentan contra la persona y la sociedad.

Para armar a los jóvenes en tal sentido el procedimiento más usual ha sido y es el consejo.

En forma de sermón laico, de lección de moral, de lectura recomendada el consejo se aplica hasta empapar el ambiente de la edad juvenil con tal exceso, que se produce generalmente una sobre saturación.

Antes que los padres o los maestros hablen, ya muchachos y chicos saben a qué atenerse e inconcientemente dejan resbalar por sobre ellos las palabras sin que éstas produzcan el deseado efecto.

Hay que disfrazar el consejo para que su acción sea realmente efectiva. Hay que charlar con los hijos amigablemente oyendo sus opiniones y rebatiéndolas con el mismo respeto que se emplearían para sostener una discusión con un amigo.

Es muy común en los padres subsanar un escollo diciendo al adolescente: "¿Tú qué sabes de eso?".

El muchacho calla pero piensa: "Las

personas mayores creen que lo saben todo".

Sólo el intercambio profundo entre padres e hijos procura equilibrio por el único medio posible en esta edad difícil: la imparcialidad, la equidad y la comprensión, como notas distintivas en el carácter de los padres.

LA EDAD DE LOS GRANITOS

En la adolescencia, suelen aparecer granitos que preocupan con su antiestética presencia. Sus causas son variadas y atañe al médico señalarlas. Si tomamos como ejemplo este problema de la edad juvenil, nos lleva a ello su frecuencia y lo útil que por ello no será para que su solución resulte un medio de fortificar el carácter de joven. Existe la idea que el acné desaparece pasada esa edad. Pero si los varones y las niñas supieran que aún pasando, dejan a veces marcas y cicatrices que afean para siempre, acaso reprimieran ciertos abusos.

Marchando hacia el colegio, se encuentran confiterías que detienen el paso. Las estaciones en ellas son frecuentes y mientras se conversa con la amiguita se ingieren con el maravilloso apetito de la juventud, masitas y

- 1) Fumar.
- 2) Ingerir bebidas alcohólicas.
- 3) Transnochar.
- 4) Abusar de alimentos extraños a la dieta impuesta.

Estas reglas son elementales, por supuesto, y exigen algún sacrificio, pero se compensa por los beneficios logrados. Todo aspirante a integrar un equipo de atletismo debe acatar estas normas. De lo contrario no está facul-

tado a formar parte de un conjunto de hombres, la mayoría de los cuales están resueltos a llevar a cabo un buen "training". Puede su falta de voluntad perjudicar no sólo a sí mismo, sino que también al equipo a que pertenece. El efecto de su falta de carácter sobre la moral del equipo puede ser desastrosa. Por lo tanto, un entrenamiento presenta una importante fase psicológica, que acompaña al trabajo físico.

helados. Otras veces el hecho se simplifica con la compra de "sandwiches" a expendedores callejeros o en los bares, cuando no con visitas a las "pizzerías" o ventas de empanadas. Son estos hechos sobradamente repetidos y muy poco a propósito para luchar contra el acné juvenil. Aunque su causa no sea siempre de origen digestivo, puesto que pueden proceder de trastornos glandulares, significa el acné un grito de alarma de la naturaleza, y su desacato, puede producir estado de intoxicación lenta o indigestiones rápidas muy poco a propósito para subsanar el problema. He aquí el panorama. ¿Cuál es el remedio?

Indudablemente, y en primer término recurrir al médico cuyo dictámen será siempre oído con mayor acatamiento. Su consejo nos dará siempre la razón en lo que llevamos criticado.

¿SUPRESION DE GOLPE?

Tan difícil como es al fumador dejar su cigarrillo, es al goloso o al glotón privarse de las cosas que despiertan la exaltación del gusto.

Un poco de humorismo en los padres, es otro disfraz del consejo.

—¿Por qué en vez de cinco helados no tomas cuatro?

El chiste y la risa del camarada son más eficaces que el ceño adusto del juez o el consejero.

Además, no es posible hacer que de pronto brote la firmeza, cosa que es más fácil de conseguir paulatinamente y atacando en muchos sentidos sin que lo parezca.

COQUETERIA Y BIEN PARECER

Es necesario además, despertar la coquetería en las niñas como elemento de auxilio.

Es en esa edad cuando se forman ciertas escalas valorativas que dan estabilidad a la personalidad moral.

—¿Qué prefieres, mejorar tu físico

o comer hasta saciarte de lo que más te agrade?

—¿Qué te parece mejor, que tu aspecto sea grato a los demás o te miren con recelo?

—¿Qué deseas más, ser atrayente o estar golosamente satisfecha?

En vez del consejo, la reflexión implicada de esas preguntas y otras análogas.

Y para con los muchachos, lo mismo. En vez de coquetería llámemoale bien parecer.

Un deseo de presentar un aspecto limpio y fresco que es el aliño en el traje y cuidado de ese detalle ingrato en la privación de aquello que lo propicia.

CEDER Y NEGARSE

Alejándonos del ejemplo que acabamos de analizar y para ser aplicado en toda la vida, es bueno que nos pongamos de acuerdo sobre algo de capital importancia.

En todos los hechos humanos hay dos caminos: ceder o negarse.

Ceder puede ser tolerancia y comprensión. Pero comúnmente y en los casos morales en cuya encrucijada se encuentra a diario el adolescente ceder es debilidad. Lo es por fácil, por

Vivir Para Comer, No; Comer Bien, Si

Vivir para comer, no; pero sí dar a la función cotidiana de la nutrición la sensación de un agradable deber. Pecar por exceso de gula, no; pero desear comer "bien" sí. Manjar deseado, medio digerido afirma la sabiduría popular. Naturalmente, siempre que el interesado no sufra de úlcera gastrointestinal, de afecciones del aparato digestivo y, en general, de cualquier enfermedad aguda o crónica.

Cada organismo animal desea el alimento que más le agrada. Y apetece generalmente del que tiene más necesidad. El niño que aflige a la madre y hace horrorizar a las amigas de la madre porque se ha tragado un trozo

de yeso, un carboncillo o un cascote encontrado quien sabe dónde, necesita calcio y substancias minerales para su organismo en desarrollo.

Una demostración experimental que se presenta a menudo en los laboratorios de fisiología a los estudiantes de segundo y tercer año de medicina, es la siguiente: en una jaula, en la que se ha encerrado a una tribu de ratoncitos, se colocan dos recipientes de agua: una contiene agua pura y el otro salada. Los pequeños huéspedes apagan su sed indiferentemente. Pero si a la mitad de ellos se les extirpa las suprarrenales (son las glándulas que presiden el metabolismo de las sales) és-

no ser producto de creación, convicción o anhelo. Porque ceder es emprender el camino trazado por otro en vez de abrir el propio.

En el caso tratado en este artículo, ceder a la tentación de las comidas prohibidas es más sencillo que privarse de ellas.

Lo fácil es de débiles, lo difícil de fuertes. El valor se prueba en esas pequeñas cosas. Todo triunfo de esa índole obtenido por el joven debe ser debidamente elevado a la categoría que le corresponde: un mérito.

Las flojedades, son por lo tanto desméritos que bajan el nivel de la personalidad.

Los muchachos y niñas saben admirar a los fuertes, hay que presentarles modelos que lo sean. Sus padres serán los primeros modelos y no solamente de palabra sino de hecho.

Muchas veces la falta de actitud firme de un joven, se debe al famoso refrán puesto en acción por casi todo

el mundo en la vida diaria: "Haz lo que yo te digo y no lo que yo hago".

EL EJEMPLO ES TODO

La fuerza de regular la voluntad es el fin principal de la educación. Imposible conseguir este fin si los padres y los maestros no poseen lo que quieren inculcar a sus hijos.

Nunca es tarde para comenzar la propia reeducación, sobre todo en los detalles al parecer ínfimos.

En una fiesta sorprendimos a un niño de trece años que decía a su mamá: —Estás tomando helado de crema... por la noche te dolerá el hígado.

—Y a tí te hará mal a la garganta — respondió la madre.

Y ambos siguieron tomando su helado.

Dejemos a los lectores la crítica de este breve ejemplo, teniendo en cuenta todo lo apuntado anteriormente.

RAFFI MIRAKIAN

tos buscan con avidez sólo el agua salada; si luego se hallan privados de ella, desmejoran rápidamente hasta morir.

Es instintivo pues, en cualquier ser viviente buscar la alimentación de la que carece porque el "reflejo" de esas funciones del organismo que regulan el equilibrio fisiológico así lo exige. Un "reflejo" de carácter, digamos más inmediato, y particular es el que cada uno de nosotros ha experimentado sobre sí mismo infinitas veces. Hécese agua la boca... En un individuo que tiene hambre y ve un manjar que le agrada se verifica un complejo de actos involuntarios en los cuales se encuentra también interesado el sistema nervioso y periférico. ¿La retina percibe la imagen de un pollo asado? He ahí que las fibras del nervio óptico las transmite *ipso facto* al cerebro, el que a su vez hace accionar las fibras centrifugas hasta las glándulas salivares; éstas, así excitadas, inician una salivación especialmente rica en pepsina, la materia prima para iniciar el complejo y maravilloso proceso de la digestión.

Otro refrán dice: "Dime lo que comes y te diré quien eres". Es interesante, por ejemplo, comparar los caracteres somático-intelectuales de un determinado pueblo y su tipo de alimentación limitado fundamentalmente a los productos del medio ambiente. Han sido efectuadas observaciones notabilísimas en especies de animales, muchas de ellas de aplicación práctica. Los criadores de caballos conocen perfectamente las normas que deben seguirse para transformar a un equino cualquiera en un magnífico caballo de ca-

rrera o de reproducción. Para los criadores de cerdos resulta fácil obtener de los pingües puercos, jamones o pancetas gordas según la sumministración del alimento ya desde los primeros meses de vida del animal, etc.

¿Y qué podría decirse del papel importantísimo de la alimentación en la reproducción del sexo? En los insectos "sociales", ésta permite transformar una hembra fecunda en una obrera estéril. Y viceversa. Es el fenómeno de la "castración fisiológica", ilustrado por Marshall. El mismo sabio observó que muchas hormigas productoras, cediendo determinados componentes alimenticios a las larvas, toman los caracteres de las obreras y pierden la capacidad de engendrar. La reina de las abejas lo es merced a la "gelatina real" alimento especial que desarrolla sus reales características.

Una alimentación muy rica en proteínas (carne) tiende a esterilizar a los animales. Los textos de biología no se cansan de citar las experiencias efectuadas en pollos que tomaron el aspecto de capones después de una abundante nutrición proteínica, pudiéndose explicar así: las proteínas elaboradas por el organismo no son oxigenadas completamente como son; por ejemplo, los hidratos de carbono (azúcares, farináceas) pero dejan muchas escorias que con el tiempo, intoxican el organismo, comenzando por las células del delicadísimo tejido germinal. He aquí lógicamente una pregunta: ¿es por esto quizás que la población de las zonas rurales, que se nutre principalmente con abundante pan negro es la que más da que hacer a los secuaces de Mathus?

ESTIMADO CONSOCIO:

El campo de deportes de la Unión General Armenia de Cultura Física es un lugar adecuado para el esparcimiento del físico y del espíritu. Concurra usted con su familia y forme en esta institución su segundo hogar.

En el Amateurismo finca la Grandeza del Deporte

Por AGUSTIN SELZA LOZANO

He defendido y propugnado siempre el amateurismo integral en todos los deportes. Deseo que el basquetbol no llegue a profesionalizarse como ocurrió con el fútbol. Admito que ganarse el diario sustento como profesional de un deporte, es tan honesto como cualquier otra profesión ejercida decentemente. Pero estoy muy lejos de juzgarlo como un beneficio de bien social. Por lo tanto entiendo, que no existe necesidad ni interés alguno de fomentar el profesionalismo entre las falanges de la juventud argentina, que dedica sus ocios a la práctica de los deportes por el placer que ello reporta, y los beneficios de orden moral y físico que proporciona.

UNICA Y VERDADERA FINALIDAD DEL DEPORTE

La educación física y las prácticas deportivas, nunca han tenido por finalidad preparar o formar prodigiosos atletas o excelentes jugadores, destinados a producir utilidades económicas a los organizadores y explotadores de espectáculos. Tanto las prácticas deportivas como la educación física, propenden al desarrollo de la habilidad y fuerza del individuo, perfeccionando el sistema muscular y hasta el organismo y están destinadas a mejorar la raza; a crear hombres fuertes y sanos en un perfecto equilibrio muscular e intelectual haciéndolos capaces de "poder" cuando "quieren" y dotándolos con el máximo de cualidades de carácter y energía; de acción, actividad y resistencia, para los duros y cotidianos combates de la vida.

Profesionalizar sistemáticamente los deportes, es trabajar para el circo con el criterio de la antigua y decadente Grecia. "La Grecia robusta y eurítmica del siglo de Pericles, con la gloria alcanzada por sus gimnastas disciplinados en la moderación y el equilibrio, fué seguida de la Grecia decadente de atletas que instalaron su vida íntegra en los estadios, preparando así la esclavitud y la vergüenza máxima de aquel pueblo".

MUY POCO DURA LA GLORIA DEPORTIVA

El profesionalismo, resulta también la manera de exponerse peligrosamente a formar legiones de hombres inútiles a la sociedad. La gloria profesional y sus provechos sólo duran un tiempo. Muy pocos profesionales, pueden labrar en el transcurso de algunos años triunfales y beneficiosos, un porvenir al abrigo de todas las necesidades. Todos los demás, ven frustradas sus ilusiones y esperanzas de éxitos ilimitados y de fortuna. Las fuerzas, habilidad y facultades pronto se pierden —Justo Suárez y Bernabé Ferreyra, por no nombrar otros, son entre nosotros, claro ejemplo de esta afirmación— y entonces aquellos que como los citados pudieron creerse poseedores de una carrera larga, triunfal y lucrativa, pronto quedaron relegados a la miseria y al olvido. Porque el profesionalismo jamás busca la salud del atleta, ni se preocupa por el mejoramiento de la raza. Como único y exclusivo fin, solamente le interesan los beneficios pecuniarios.

Los verdaderos directores del deporte, los que piensan inteligentemente y desean laborar en beneficio de la educación de nuestra juventud deben combatir sin tregua al profesionalismo, oponiendo a su avance el verdadero y puro amateurismo. Hay que luchar contra la nociva inclinación de los jóvenes, acuciada y alimentada por el clima deportivo-comercial, que hoy vive el país. Es menester lidiar contra aquellos mozalbetes que frente a sus primeros éxitos deportivos, creen vislumbrar una futura y halagadora carrera, y cegados abandonan sus estudios o empleo por la problemática perspectiva del atrayente pero peligroso profesionalismo. Es preciso también inculcar en la conciencia de la juventud, que los empleos de favor, obtenidos merced a habilidades deportivas, duran apenas lo que duran las facultades atléticas. Empleos u ocupaciones de ese género no son recomendables, porque son otorgados o están apoyados sobre bases falsas. Hay que elevar el concepto del amateurismo integral, y hacer comprender a los jóvenes que el deporte es fuente inagotable de sanas y puras sugerencias mentales.

EL JUGADOR NO DEBE SER MERCANCIA

Necesario es destruir esa regla, que al jugador de fútbol como material humano propiedad del club en el cual está enrolado, y que puede disponer de él como se dispone de una mercancía cualquiera. Tal derecho lo considero innoble e intolerable en un país de estructura democrática. Es un sistema de protección recíproca entre los clubes. Y la más eficaz defensa del profesionalismo. Este método atenta

contra la libertad individual y de trabajo, porque estableció un mercado en donde los jugadores pueden ser vendidos como reses al mejor postor. De esa manera ha muerto aquel noble y altruista espíritu del club, que ligaba fraternalmente a los integrantes de un equipo, cuyos colores defendían siempre y en toda lid, con ardoroso entusiasmo, acendrado cariño y notable abnegación. Pueden los clubes profesionales construir sus cuadros como mejor les plazca, pero con la condición de que no anulen el humano derecho, que el jugador tiene como hombre y ciudadano, para actuar por la entidad que desee o más le convenga a sus intereses.

El deporte jamás debe apartarse del verdadero espíritu amateur. Soy un convencido de que la disposición mora y espiritual, de quien sale a jugar en un rato de ocio que roba al diario trajín de su vida, es muy distinta, pero muy distinta, a la de aquel otro que tiene por objeto justificarse de su existencia, salir a la cancha para cumplir una obligación, para así procurarse el sustento diario.

Al deporte es menester y urgente imprimirle un profundo sentido, que lo oriente y convierta en instrumento de elevación social colectiva. Todo cuanto se pretenda hacer para anular esos preceptos, provocará efectos contrarios a la finalidad que gestó y dió vida a esas instituciones que hoy se llaman grandes, y lo son, porque quienes las prestigiaron y elevaron a ese rango de grandeza, fué el desinterés de los aficionados, que sin egoísmos defendieron sus colores con fe y cariño, creando en su torno la popularidad y fama que en la actualidad gozan.

El Sacrificio de la Fama

El deporte tiene entre sus múltiples facetas la particularidad de que al cautivar el espíritu por el esfuerzo, la habilidad y la destreza del hombre, se convierte en espectáculo, y sus mejores exponentes alcanzan justa fama y prestigio que los convierte en verdaderos ídolos de su pueblo.

Para que alcance esta situación, el deportista pasa desde el aprendizaje a la actuación regular y exitosa, para llegar a la consagración definitiva como verdadera estrella.

Hay muchas formas y modos de llegar, pero generalmente es a base de las condiciones físicas, que en todos los casos son extraordinarias.

Luchando al principio con denuedo, privaciones, empeño y sacrificio, se llega a la cumbre, y si bien, con todos los esfuerzos, ha sido relativamente fácil llegar, lo difícil es conservar con dignidad la fama y el prestigio conquistados.

¡Cuántos grandes campeones con condiciones sobradas hemos visto venirse abajo en estrepitosas caídas sólo por no haber sabido guardar en la conducta que su prestigio exigía, ni la dignidad ni el respeto que su propia consideración personal reclamaba!

Llegar, se llega, pero mantener con altura esa posición alcanzada es lo que más sacrificios requiere.

Por ello la conducta de un campeón debe estar condicionada en forma directa a mantener su condición de tal con la dignidad que el título requiere. Llegado a la fama, es donde más se deben cuidar los estados físico y espiritual, puesto que ya no se pertenece en forma absoluta, dada su condición de valor máximo y representante de

todo un pueblo. Esta posición le obliga no sólo a cumplir con las exigencias reglamentarias, sino también con los lazos de admiración, afecto y simpatía que lo atan a toda la masa de aficionados que lo siguen.

Y para mantener esa posición es necesario tener la voluntad que imponga una conducta pública y privada en consonancia con esas exigencias, y sus esfuerzos físicos deben estar al servicio de su estado atlético, para conservar todas las virtudes indispensables.

Su conducta pública, dado que públicas son su situación y su actuación, debe estar acorde con las buenas costumbres y con la corrección mínima indispensable que lo hagan digno de la consideración de todos sus conciudadanos.

Su conducta privada debe ser modelo, y es ahí precisamente donde más debe influir su voluntad para imponer la templanza y la moderación que requiere una vida correcta y digna.

Muchos campeones con extraordinarias condiciones, cuyo prestigio y fama los colocan en un plano de consideración pública y cuya popularidad lleva implícita la admiración y afecto de todo un pueblo, no saben retribuir a esa simpatía con la misma lealtad y nobleza que les es dada.

Resulta difícil para quien no tenga firme fuerza de voluntad, saber resistirse a todos los halagos y las lisonjas que su popularidad facilita.

Placeres fáciles y perniciosos, momentos de falsos deleites y expresiones vulgares y momentáneas cautivas espirituales débiles, pues muchos, rodeados por falsos amigos y admiradores, creen que deben seguir en la calle o en los la-

William Saroyan

Dramaturgo y novelista contemporáneo, es autor de numerosas narraciones características, que definen un temperamento literario hondamente humano, de emotivos perfiles cálidos.

Su estilo es directo y va impregnado de una naturalidad y sencillez realmente cautivante, ya que, desde un primer momento predispone al lector y lo lleva sin esfuerzo al mundo que él describe y en el que hace vivir sus personajes, verdaderamente extraídos de la vida misma y con la propia expresividad original.

Saroyan, haciendo abstracción del juicio que pueda merecer como literato, tiene para los armenios el mérito de que en sus páginas, escritas en in-

glés, ha tratado muchas veces temas relacionados con su origen armenio y motivos directamente inspirados en cosas del pasado y del presente de Armenia. Hay en su modalidad, un sentido, digamos así, renovante, puro, fresco, unido a sus innegables condiciones de narrador, cualidad esta quizás heredada, por su ascendencia, en la que es ancestral el arte de contar.

Títulos como "Mi nombre es Aram", "La Comedia Humana", "Chiquillos", "Las Aventuras" de W. Jackson", "El momento de su Vida", "La Hermosa Gente", etc., dicen con elocuencia de la actividad creadora de William Saroyan.

A. C. A.

gares de diversiones atendiendo el prestigio y la fama que se ganaron, y se gastan el esfuerzo y sacrificio, cuando es precisamente todo lo contrario. Lo que se necesita para prolongarlos es hacer una vida de templanza.

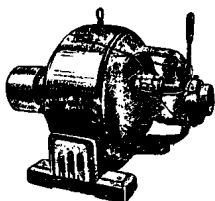
Hombres jóvenes, muchas veces no bien asesorados por sus directores, capaces espiritual y físicamente de tener ascendiente sobre ellos, los dejan libres, tal vez pensando que su extraordinario poder de reacción les permita recuperar lo que van a dejar en los

lugares de diversión, sin darse cuenta que eso que se pierde ahí no se recupera jamás.

Por eso, para que un deportista nato pueda mantener mejor sus condiciones físicas y espirituales que le dan fama y prestigio, no hay nada mejor que una conducta honorable y una vida regida por la templanza.

Que confíe en ello como en el único amigo, puesto que alcanzar la fama es fácil; lo difícil, como hemos dicho, es mantenerla con altura.

TALLER ELECTROMECHANICO

V. SARIAN

MOTORES ELECTRICOS

TRANSFORMADORES

BOBINAJES

MOTORIZACION DE MAQUINAS

JUFRE 165

BUENOS AIRES

TEX-TRICO

Soc. Resp. Ltda. - Capital \$ 800.000

FABRICANTES DE TEJIDOS

ENGOMADORA DE HILADO

Adminis. y Ventas
LARREA 557

T. E. 48 Pasco 8743
Buenos Aires

"ANTEX ARGENTINA"

EDUARDO ATAMIAN

POPLINES

Larrea 667 - T. E. 48-5639

**FABRICA DE TEJIDOS
DE ALGODON**

TEXTIL

M U R A D

de Miron Leonian

VICTORIA 701
Hurlingham **F.C.N.G.S.M.**

Doctor
ANTRANIK EURNEKIAN
Cirujano

Especialista en Neurocirugía

Actualmente en los EE. UU.

Cnel. N. Vega 5531 - 54-0765

FOTO

A F O L O

ESTUDIO

CORDOBA 4671 T. E. 54-8147

ESTUDIO NERSESSIAN

**ECONOMICO - CONTABLE - IMPOSITIVO
ASUNTOS JURIDICOS**

Florida 165
Cnl. Gral. Güemes P. 3, of. 343-4

Tel. 30-6877

GEVAERT

ARGENTINA S. A.
DE PRODUCTOS FOTOGRAFICOS

Afianza

el

Prestigio de la Industria Argentina

con los Rollos,

de Película para Fotografía

REXOPAN Y REXOCROM

GEVAERT ARGENTINA S. A. de Productos Fotográficos

Bmé. MITRE 1902 - T. E. 48-9011 - BUENOS AIRES

ALBERT TRITSMANS, Director - Gerente General

ADHESION

DANUBIO S. A.

EL CISNE

Soc. Resp. Ltda.

BUENOS AIRES

CORDORA

MERCERIA-NOVEDADES

"EL PORVENIR"

El Hogar de los Hilos y Botones

M. CHEBEKDJIAN E HIJOS

Azcuénaga 417

T. E. 48-3654

T E R R A

— de —

GREGORIO TERTZAKIAN

**TINTORERIA Y ESTAMPERIA DE SEDA,
RAYON Y ALGODON**

LAPRIDA 1458

T. E. 791-8429 y 795-0044

Vicente López, F.C.N.G.B.M.

« NAVASART »

REVISTA MENSUAL

ORGANO DE LA
U. G. ARMENIA DE C. FISICA

GALERIA GRAL. GOEMES
FLORIDA 165 Piso 6º

SUSCRIPCION

Ejemplar suelto 5.— Pesos

Anual 50.— Pesos

Exterior 4.—Dolares

AÑO 5 - Nº 56

ENERO DE 1958

BUENOS AIRES

ALFOMBRAS

SPARTA ATLANTIDA S. A.

INDUSTRIAL Y COMERCIAL

CORREO ARGENTINO CENTRAL (S)	FRANQUEO PAGADO Concesion Nº 5952
	TARIFA REDUCIDA